

॥ श्रीः ॥

श्रीमान्वेंकटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீ ஸுக்ஷ்மபவதந வஸுபுஷ்பமணை நம: ||

ஸ்ரீதெ ராஜாநுஜாய நம: ||

ஸ்ரீதெ நிமஜானுஜாநுரவெ நம: ||

பரமபதஸோபாநம்,

ராஜாநுஜயாவாது ஜாநவெராது ஹிஷணடி |

ஸ்ரீதெஷ்டநாயாரயம் வநெ வெஷானுஷிசுடி ||

ஸுக்ஷ்மநாயஸஜாரம் நாயயாரம் நமயுஜாடி |

ஸுஷ்டாவாயுபரயுனாம் வநெ மாருவாரம்பராடி ||

வ்யாஜீகூது விஜீதிஸளயவதவீஸாவாநஸகண்டம்
ஸாரீராணடவரதஜாததிஹ ய: ப்ராஜீகஸுதவடஸ: |
தவிநு திஷ்டி வெஷ்டெஸுரகவள ஸ்ரீஹாஷுகாரொவநெ
யங்குனிதுருஷம்ஹுவாவலிதுமியோமாமிநிஷ்ணுதெ ||
தவெஷ்டநொழஸு மாரவெ தாஷுஸவிஹவாயவெஷ்டெஸாய |
ப்ராவதயுஜநாநாம் ஹிஜிள வரதவதஹிஷ்டெஸாவாநடி ||

தேனேறுதாமரையாள் திருமார்பன்றன் திண்ணருளாலவ
னடியில் விவேகம்பெற்றுக்,கூனேறுபவக்குழியைவெறுத்ததற்
பின் கூர்விரத்தியுடன் வினையின் திரளுக்கஞ்சிக், கூனேறுபிறை
யிறையோன் சாபந்தீர்த்தான்குரைகழலேசரணடைந்து குரம்
பைவிட்டு, வானேறும்வழிப்படிக ளடவேகண்ட வண்புகழ்
துப்புல்வள்ள லருள்பெற்றோமே. (க)

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளேசரணம்,

ஸ்ரீமதே நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து ॥

ஸ்ரீமதே நமோஸ்து நமோஸ்து ॥

ஸ்ரீமதே நமோஸ்து நமோஸ்து ॥

ஸ்ரீமதே நமோஸ்து நமோஸ்து ॥

ஸ்ரீமதே நமோஸ்து நமோஸ்து ॥

ஸ்ரீமதே நமோஸ்து நமோஸ்து ॥

விவகாசத்தொடர்புடையது: பூவாடி மெதருக்கூடு
ணாவிட்டாடிய: 1 பூவாடி மெதருக்கூடு
நாவிட்டாடிய: 1 பூவாடி மெதருக்கூடு

அடற்புள்ளரிசு மூலந்தணர்மாட்டி மூலந்தணர்

கடற்புள்ளரிசு மூலந்தணர்மாட்டி மூலந்தணர்

இடைப்பிள்ளரிசு மூலந்தணர்மாட்டி மூலந்தணர்

மடைப்பிள்ளரிசு மூலந்தணர்மாட்டி மூலந்தணர்

பாசுரங்களின் வ்யாக்யானம்.

(அடற்புள் இத்யாதி) அடல் - பராக்ரமம், அதனையுடைத்தான, புள்ளரிசிலும் - கருடனைக்காட்டிலும், அந்தணர் - பராமமேனோத்தமர் களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, மாட்டிலும் - ஸமீபத்திலும், மாடு - ஸமீபம். இதனால் இவர்கள் கோஷ்டியைக்காட்டுகிறது, 'வஸந்திவைஷ்ணவா யத்ர' என்று பகவந்திரதிசய ப்ரீதிவிஷயமிதே. இக்கோஷ்டியைக் காட்டிலு மென்றபடி. இன் - போக்யமான, அமுதக்கடல் - அமுதம் பிறந்த கடல், கஃராப்தி, அதாகிற புள்ளரிசுமூலம் படுக்கையிலும், பாற்கடலும் வேங்கடமும், "திருப்பாற்கடலை. யென்தலையெருமா நொடியும் பிரியானெ"ன்று மிகவும் பகவத்பிமதமிதே. இதைக்காட்டிலும், காவிரியுள்ள முகந்தபிரான் - திருக்காவேரியினுடைய மத்யமான ஸ்ரீரங்கத்தை யுகந்தருளின பரமோதாரான ஸ்ரீய:பதி, "கங்கையிற் புனிதமாயகாவிரி நடுவுபாட்டு."காவிரியுள்ள முகந்தவனுடைய பரமோதாரத்தவமாவது— அஸ்தாதிசயருக்கும் முகங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கை. இப்படி திருக்காவிரி மத்யத்தை யுகந்தருளின ஸர்வேஸ்வரன், இடைப்பிள்

* காவிரியுள்ளும் என்றும் பாடம். அதில், திருவரங்கத்தைப்புள்ளரிசு முதலானவர்களோடு ஸமமாகக்கூறியபடி.

வாழிவெள்ளையாடுந்

[illegible]

ஹவ்னா-1-உஷொஹூக்ரூவயு-போணவக்ஷஸ்ய” இத்தயாதி உபநிஷத்துக்களிலும் காணப்பட்டதிறே. வான் படியானவழி-பரமபத் ஸௌதாரோஹணத்திற்குப்படியான அர்ச்சிராதிமார்க்கம், இதுவே-இப் பிரபந்தத்தில் காட்டப்பட்ட விவேகாதி நவப்வஸூபமான விதுவே, மற்றொன்றல்ல. யத்வா, இப்பிரபந்தத்தில் காட்டப்பட்ட விவேகாதி நவஸோபாக பூஷிதமார்க்கமே உபநிஷத்துக்களாலும் தத்ப்ராதிபாத்ய ணைக்ருஷ்ட்ணாணலங்காட்டப்பட்ட மார்க்க மென்கை. (உ)

வஹு பூகாரவாயககூத்தையும், சூழ்ந்ததனில்பெரியபரான்
மலர்ச்சோகி'யான ஜீவாதூக்களுடைய ஸரீரகாராமுஹநிவா
ஸகெகூரூஸாஜிஷெஸகனையும், சூழ்ந்ததனில் பெரிய
சுடர் ஞானவீன்பமான உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்' படிக்கையும்
அவஹிதனுப்க்கேட்டு, உய்வதோர்பொருளாலுணர்வெனும்பெரும்
பகந்தெரிந்து' ஸுரபுவஹமஹஸிவபுணபூயாதமாய் ஸெஷ
ஸெஷிகளைப்பிரியாதபடி பிணைத்து வணக்கி உலூலிதமாக்குகிற
வடிசூயத்திலே தன்னுடையஜ்ஞாதூக்ஷகதபூக்ஷஹாபூக்ஷங்
களை வராயபூங்களாகவும் வராயீநங்களாகவும் பார்த்து, முதற்
றனிவித்தாய்த்திருத்தித், திண்ணிலைமூவுலகுந்தன் னுளிருத்திக்கா
க்குமியல்பினனாய்த், தனதேயுல்கென நிற்குமவனாய், அடைக்கலங்
கொண்டஞ்சலென்னபூபூனாய், உலகங்களுக்கெல்லாமோருபிராய்
உலகுதன்னோடொன்றிநிற்கவேறுநிற்குமவனாய், உவாயொவெய
வபுதனான ஸ்ரீயுவதியை யுளனென்று தேறியிருக்குமுனர்ச்சி
யுடையவன் தானுமுளனா டென்று தென்தீரீயாடிபுனாதிகள்
சொல்லலுற்றன.

அருவுருவானவையனைத்தி மறிவாரேலு மருங்கலைகள் கற்
றுரைக்கவல்லாரேலும், திருமவழியழியாமற்காப்பாரேலுந்தனி
மறையின்றற்பரியந்தருவாரேலும், இருவீணையினொழுங்கத்தா
லேவலோரா திங்கேநாஞ் சிறையிருந்தவீனந்தீர்க்கும், திருமக
ளார்பிரியாத தேவன்றிண்ணந்தேருதார்திண்படியிலேறுதாரே.

உதி கவிதாகிபுகலிஹஸ்ய ஸவபுதஞ்ஞகஞ்ஞவ்ய
ஸ்ரீதெஹுநாமஸ்ய வெஹானாயபுஸ்ய க்யதிஷு
ஸ்ரீவரபவஹஸாவாநெ பூயஜி விவெகவவஃ.

ஸ்ரீதெ நமோஹைஹாமாவெ நம: ||

(வ்-ம்.) (அருவுருவானவை இத்யாதி) இதில் ஸகலஸாஸ்தர் பரிஜ்
ஞான முள்ளவர்களேயாகிலும், ஸர்வரகூகளுன ஸ்ரியஃபதியினுடைய
ஸூலாவிகாநவயிகா திஸ்யெஸரிதூக்ஷத்தை யறியாதார் மோகூ
மார்க்க பஹிர்யூதரென்கிறார். அருவுருவானவை-ஸவிக்ம் ஸ்துலஸூபங்

விதீயம் நிவெடிவவடி ||

மறுத்தார்திருவுடன்மார்பிறறித்தவன்வாசகத்தை
மறுத்தார்மயக்கமுமற்றதனல்வந்தமாராகும்
நிறுத்தார்பவத்தினெடுநாணுழன்றமைகண்டதனல்
வெறுத்தாரணநெறியேவெள்கியோடவிரைவர்களே. (ச)

கனானவிஷயங்கள், அவையாவன, ஸ்ரீமதுஸ்ரீ ஸ்ரீவிஷ்ணு வம்ஸ
விஷ்ணுராணி உ | வம்ஸாநுபுரிதெனவ' என்றும் 'உத்திஷ்
வெயெனெவ ஹுதாநாபிமதிமதி | வெதிவிஷ்ணுவிஷ்ணு' என்றும் சொல்லப்பட்ட தத்தபராஸ்தர தாத்பர்யார்த்தங்கள், அனைத்
தும் - ஸமஸ்தத்தையும், அறிவாரேலும் - அறிந்தவர்களானாலும், ஸர்வ
சாஸ்தரதத்வஜ்ஞராகிலுமென்றபடி. அரும் - அர்த்தமறிசைக்கும் அனுஷ்டி
க்கைக்கும் அருமையான, கலைகள் - வேதசாஸ்தராத்ரி சதுஷ்டிஷ்டி
கலைகள், கற்று - தாங்கள் நன்றாக அப்யஸித்து, உரைக்க - ஆசிரிதருக்
கும் உபதேசிக்கவும் வல்லாரேலும், ஸமர்த்தரானாராகிலும், தருமவழி
யழியாமல் காப்பாரேலும் - ஸ்ருதிஸ்மருத்யுத்த நித்யஸமித்திகதர்மங்
களை ஸம்பரதாயவிச்சேதத்தாலழிந்துபோகாதே தாங்களுமனுஷ்டித்து
அடைந்தவர்களாயு மனுஷ்டிப்பித்து ரக்ஷிக்க சக்தராகிலும், தனிமறை
யின் - வேதாந்தத்தின் தாற்பரியம் - தாத்பர்யார்த்தங்களைத் தருவா
ரேலும், தாங்களிதிலொப்பற்றுப் பிறர்க்குபதேசிப்பாருள்ளார் சில
ரானபோகிலும். இருவினை - அனாதி புண்யபாபரூபகர்மவிச்சேஷத்தினு
டைய, ஒழுக்கம் - ப்ரவாஹம், அதனால், ஏவல் - ஸ்வரூபாநுரூப பகவத்
கைங்கர்யம். அதனை, ஓராது - எண்ணாது, ஆசைப்படாதே யென்றபடி.
இங்கே நாம் சிறையிருந்தானந்தீர்க்கும் - இந்த ஸம்ஸாரத்திலே நாம்
சிறையிருந்த - பத்தராயிருந்த ஹீநையைத்தீர்க்குமவனான, நித்யஸம
ஸாரிகளை நித்யஸுரிபதத்திலே வைக்கும் அகடித்க்டனாஸமர்த்தனிதே
பகவான். திருமகளார் பிரியாத தேவன் - ஸர்வாவஸ்தையிலும் பெரிய
பிராட்டியாரைப் பிரியாத ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய, திண்ணம். நிருபா
திகநித்யஜகதீசீந்த்ருத்வரூபத்ருடத்வத்தை, தேருதார் - 'ஹே ஸ்ரீஷ்ரீதி
வெவிகு கஃ' என்கிறபடியேயிசையவேண்டுவதையிசையாதார், விச்
வவியாதாரென்றபடி. திண்படியில் - த்ருடமான மோக்ஷமார்க்கமான
பரமபதஸோபானத்தில், ஏருதார் - மோக்ஷமார்க்கபஹிப்பூதரென்கை (௬)

(மறுத்தாரித்யாதி) ஸ்ரிய:பதியினுடைய ஆஜ்ஞாதிவங்கிகள் அநாதி
காலமெல்லாம் ஸம்ஸாரத்திலுழன்றமை கண்டவர்கள், இந்த ஸம்ஸா

இப்படி தானும் பிறரும் தனக்கு சொஷியும் தஞ்சமும் ஹோ
மும்முன்மென்று தோன்றும்படி உயாஸீவெஸிகொவெஸ
லிங்வடிசுயாபுராராஸிபுத்தாலே ஹிவ்ஜாஜமும்போலே
புலநீயுராவலிசுஸீதனமானவராவரத்தவிவெகம்பெற்
றவன், தான்முன்பு சுநாஹிகாஸிவெஜென்படியே நடக்கையா
லே, நகக்ஷாரி, க்ஷிவாரி'என்னும்படி துறப்புண்டு, சுநனூயாஸி
விஸாரமான தி.முணரீரகாநாரத்திலே சுநெகஜ்ஜலாஹ
லியான ஸம்ஸாரவடிவியைபடைந்து, சுநுமிதவிஷயபீம
தபுவிசாஸாராஹிஸுனாய், அடிதெரியாதேயோடி வாஸநாரொ
ணுகுணிதனாய், விவரீதவரிமுஜிவனாய், ஒரு விமுஜிஸூந
மும் பெறாதே, சுபூதகாஹாரிசுந வந்தாலும் முன்பு வர
ஸூஹிபுலநீயைபாண பூரெஜெயிழந்து முச்சடங்க பூஸூஹ
னாய், ஹோமரோக்ஷாஹிபூவதிசுநக்கு பூஸஜ்ஜமில்லாதபடி
சுரணகவெஸாரங்களைபிழந்து ' உமநவகஜ்வாணஜி ' என்
னும்படியாய், தனக்கு விசொஷித்தொருபேரிடவொண்ணாதபடி

ரத்தை வெறுத்து ஒளபரிஷதமார்க்கத்திலிழியப்பார்ப்பர்களுக்கென்கிறார்.
மறுத்தார் - மறுவையும் தாரையும், அதாவது ஸூவத்ஸமென்கிற மறு
வையும் வைஜயந்தி யென்கிற மாஸையையும், திருவுடன்-திருமாதடன்,
பிராட்டியோடேகூட, மார்பில் தரித்தவனான கண்ணனுடைய, வாசகத்
தை - "பஜஸ்வ மாம்"என்றும், "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ்" என்றும்சொ
ன்ன வசநங்களை, மறுத்தார் - அதிக்ரமித்தவர்கள், பக்திப்ரபத்தியிலி
ழியாத பாவிகளென்றபடி. அவர்களுடைய மயக்கம்- அவித்யை, இது
கர்மவாஸநாதிகளுக்குமுபலக்ஷணம். மற்றதனால் வந்தமாநாரும்-மற்று-
அன்றியும், அசனல் - அந்த அவித்யாதிகளால், வந்த - ப்ராப்தமான,
மற்றுமுண்டானமஹாநாகாத்ய நுபவங்களையும். நிறுத்து-நிறுத்துமதாய்
தன்னுள்ளே நிறுத்தியுசப்படுத்திக்கொள்ளுமதான, ஆர் பவத்தில்-அதி
விஸத்ருதமான ஸம்ஸாரத்தில், நெடுநாள்-அநேககாலம், உழன்றமை-
பரிப்ரமித்தபடியையும், கண்டி - கண்டாற்போலே பராமர்சித்து, அத
னால், வெறுத்து-நிர்வேதம்பிறந்து, இருப்பவரென்று அத்யாஹார்யம்.
நிர்வேதம்பிறந்தவர்களென்றபடி. வெள்கி - கீழ்ப்பரிப்ரமித்ததற்கு லஜ்
ஜித்து, மேல், ஆரணநெறியே-ஒளபரிஷதமான பக்திப்ரபத்திமார்க்கத்
திலே, ஓடவிரைவர்கள் - சீக்ரமாக இழியவுத்தோகிப்பார்களுக்கெ

3 ஹாதேஸிலே யிரும்புண்டீர்போலே யிறுக்கச்சவறி, ஒருமுலை யிலே :ஸஹாரவிசெஷவஸஹஸு கொடிப்பிஷணி ஜீவாஃ' என்னும்படி ஆயிரங்கோடி ப்ரஹ்ம பிங்களடைப்புண்டு கிடக்கும்படி களையும், மீண்டு வரதிகாராணிக்ஷுத்தொசெஷிஸுபுலவிசெஷ சூரியதகாஅம் வந்தால் :ப்ரஹ்மணி வாநெ' என்னும்படி. 3 ஹ டாடிவழியே போந்து வரதெசெஷிவாடிநிவெடிநாநெடியான விவித்ருஷெஹஸஃவத்தியைப் பெற்றாலும் ஆக்கையின் வழியுமல் வேனென்று, நீ ஹவதிக்காரனென்றால் ஒவென்றிசையாதே யதெ கிண்காரர்க்கிடமாம்படி ஹஜ்யகிண்காரராய்ப்போந்த படிக்களையும், தெரிந்தெழுதி வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித் தும்பொழுது போக்க ப்ராஹ்மாயிருக்க, குதினைப்பெருக்கிக்கள வினைத்துணிந்து சாரிமுதன்மடந்தையர்திறத்துக்காதலேமிருத்தும் வென்றியே வேண்டிவிழ்பொருட்கிரங்கிவேற்கணர்கலையேகருதி புலன்படிந்துண்ணும் போகமேபெருக்கிப் பொழுதினை வாளாப் போக்கின படிக்களையும், ஹவடிநஃஹவவி(ஹ்ஹ)ஸெஷாடிசனில் :ஸஹாஹி' என்றுஇழிவுபட்டுடிஸுஃவிதேஃஷிதனாப்போலே கூப்பிடவேண்டியிருக்க, :தாநொருபக்கந் தந்தையொருபக்கம்' ஹத்யாடிசனிற்படியே சுப்ராஹ்மவிஷயவிஸெஷத்தில் அஹ்நம் படிக்களையும், நிற்கின்றதெல்லாமுடன்மிசையிரெனக்காரந்த நெடு மாலென்று ஓர்ந்து தித்ராதித்ருக்ஷெயயற்று :யஜ்ஃ ஸ்ராதீ' என் கிற ந்யாயத்தாலே ஸவடிஹ்தஸஃஹுத்ராகையுறிதமாயிருக்க அறப்பொருளை யறிந்தோராதே மறுக்கிவல்லலைப்படுத்திக் குமைத் திட்டுப் பல்லுயிரைக் கொன்றுண்ணும்படிக்களையும், ஹரிரித்யுக்ஷாடியத்தை சவஸமாகவாகிலுமுஹ்ரித்து வரதெவடிமதேநத் துக்கு வரிகாரவாஸம் பண்ணுகையே வணிகக்யுத்யமாயிருக்க, ப்ரஹ்ம ப்ரநியுதாநஃஹவத்தினுமுண்டறுக்கவொண்ணாதபடி சக்ஷிப்யமெமான் சவஹாரவடித்தைக்ஷணாயுதோத்ரந்தோ ஹம் நடத்திப்போந்தபடிக்களையும், முன்னடப்பைப் புரிந்துபார்த்து :வாடினென்வாடிவாணிலாமுறுவட்தாயேதந்தை' ஹத்யாடிகளில் படியே வஸூத்தாவம்பிறந்து, பழுதே பலகலும் போயின

வென்று அஞ்சியழ ஞாபுமாயிருக்க, புகழ்நிவெதாவிவரவஸ
 னைப், காலதேதஹவாஹிவாநு' என்னும்படி கலங்கிக்கண்டவாறு
 திரிந்தபடிகளையுங்கண்டு, 'சுஹோ ரெ லெஹீ யாதா நிஷுலா
 ஜந ஸுதாதி' யானே பெண்ண யறியகிலாதே, யானேயென்ற
 னகே பென்றிருந்தேன், நானே நானாவிதநாகம்புகும் பாவஞ்செய்
 தேன், அருநாகத்தமுந்தும் பயன் படைத்தேன், நலவனிதாவனி
 ஜவாநி நொகெ வுஹெந ஹுகூ வஹவொ லயாதா' ஜ
 தாஜிவாரிவெவநங்களைப் பண்ணும்படி முன்பு ஸாக்ஷிகலஹா
 ஷணாடிகளாலே முகிழ்த்த நிவெடுடம் நஸுஸநிவெஷுநி
 ராபவணத்தாலே முற்றி, செய்யாதனசெய்யோம், நயவேன்பிறர்
 பொருளை நள்ளேன் கீழாரோடென்னும்படி, செய்யேல் தீவினை
 பென்றறள்செய்யும் கையார் சக்கரக்கண்ணபிரான் சுநாஜிபண்
 னைவழிகளில் சூவஜெஸெயிலுமடியிட நடுங்கும்படியாம். ாம்
 ஷட்யாடிகளாலே நிவெடுடம் பிறக்குமாகில் அதுமேலும் விவ
 ரீதவ்யுத்தங்களிலே கைவளரப்பண்ணும். சுநாஜிபாயாநிவெடு
 யாலே உறங்கினவனுக்கு உணர்த்தியாலே நிவெடுடம் பிறந்தால்
 இது லஹஜவடாடிகளான சூஸுரஸ்ஸுவாவங்களை யடியறுத்து
 சுரோடிகாடிகளான சூதமுணங்களுோடே சவிநாஹுதமாய்
 சவவமுலாயநாயிகாரியாக்கும். ஆனபின்பு சுசுத்யவா
 வஸாயியானசுத்யுதலனொஷத்திலுமாழங்கால்படாதே, ஸவ
 கார்யாவஸாடிகமான சுத்யுதநிவெடுடத்திலுமிழியாதே ஸாக்
 கயுதியைக் கைப்பிடித்து நிவிஜவ்வாஹத்தை விலக்குகை
 நிசுயவெவகவஹுநிவெடுடவையு.

வான்பட்ட மன்னிருளின் மயங்குமாறு மறித்தொருகா
 லெனையூழிசென்றாலன்றோர், ஊன்பட்டவுடலாழிவினையொழிக்

(வான்பட்டவித்யாதி) அநாதிகாலம் தாங்கள் பட்டபாட்டைச் சாஸ்த்ரமுகத்தாலே தெளிந்தவர்கள் மேல் நல்வழியே நடக்க உத்தேசிக்கப் பார்க்கென்கிருரிப்பாட்டிலும். வான் - ஆகாசம், இதனால் சிவந்தாயித்வத்தைக் குறிக்கிறது. பட்ட - சிவந்தாயித்வத்தை யடைந்த, மன்னிருளில் - ப்ராகிருதப்ரளயமான மஹாந்தகாத்திலென்றபடி. மயங்கு

கிலாருகரையுங்காணுநெ யொழுமுகுமாரும், தேன்பட்டவிடம்
போலத் தித்திக்கின்ற சிறுபயனே யுறுபயனென் னீ மருந்து
மாரும், தான்பட்டபடி யின்றேந்தானேகண்டு தளர்ந்திடுமேல்
வளர்ந்திடுமேறக்கவாரே. (ரு)

உதி கலிதாகிடுகலிஹஸ்ய ஸவதஞ்ஞஸ்தஞ்ஞஸ்ய
ஸ்ரீரெஃபுநாயஸ்ய வெஹானாயாபுஸ்ய க்யகிஷு
ஸ்ரீவரஃபடிவலவாடு அபிசீயம் கிவெபுடிவவடி.

சீரார்துப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

மாரும் - அசித்கல்பனும் அனேககாலம் மோஹித்திருக்கும் ப்ரகாரத்
தையும், மரித்து - திரும்பி, ஒருகாலெனே யூழிசென்றால் - ஊழி - ப்ர
ளயம், அநேகப்ரளய ஸத்ருச தீர்க்ககாலங்கழிந்த பின், அன்று-ஸ்ருஷ்
டிகாலம் வந்தவாரே, ஊன்பட்ட-ஊன் - மாம்ஸம், இது உபலக்ஷணம்.
மாம்ஸாஸ்ருஷ்யமான, உடலாழி - தேவாதி சதுர்விததேஹங்களினு
டைய புராவ்ருத்திருபமான ஜன்மசக்ரமென்றபடி. இந்த ஜன்மசக்ரத்
தையாச்ரயித்துவரும், வினை-புண்யபாபரூப கர்மங்களினுடைய, ஒழுக்
கு-ப்ரவாஹம், அதில், அகப்பட்டு இதிசேஷ:. ஒருகரையும் காணுதே-
மோக்ஷமாகிற முக்யமான பாரத்தைக் காணமாட்டாதே, ஒழுகுமாரும்-
ஒழுகிப்போகிற ப்ரகாரத்தையும், அந்த ஸம்ஸாராவஸ்தையில், தேன்
பட்டவிடம்போல் - மதுஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமான விஷம்போலே, தித்திக்
கின்ற - ஆபாதத: ஸ்வாதுவாகத்தோற்றுகிற, சிறுபயனே - சிற்றின்ப
மான சப்தாதிவிஷயங்களையே, உறுபயன், ஆத்மாவுக்கு யோக்யமான
மஹாபலம், என்று அருந்துமாரும்-என்றறிந்து ஆஸ்வாதித்துக்கொண்
டிருக்கும் ப்ரகாரத்தையும், தான்பட்டபடி-இப்படித் தான் அருபவிக்
கும் ப்ரகாரங்களை, இந்நேர் - இந்தப்ரகாரத்திலே, தானே-ஸ்வயமேவ,
கண்டு - சாஸ்த்ரோபதேசமுகத்தாலே பராமர்சித்து, தளர்ந்திடுமேல்-
தனருமாகில், நிர்வேதப்படுமாகில், அவனுக்கிதி சேஷ:. மேல் - இந்
நிர்வேதம் பிறந்ததற்குமேல், தக்கவாரே - ஆத்மாவுக்குத் தகுதியான
ஹிதப்ரவ்ருத்திகளே, வளர்ந்திடும் - ப்ரதிதினம் அபிவ்ருத்தமாய்ச்
செல்லும் என்னை. (ரு)

ஈ அழுந்துமாரும் என்றும்,

† இன்றேதானேகண்டு என்றும் பாடமுண்டு.

துதீயம் விரகீவவது ||

உலகத்துயர்ந்தவரென்றும் பயனிலுந்துயரும்
அலகிற்படாதவப்போகக் கவர்ந்தெழுமப்புயத்தோன்
கலகத்தொழின்மதுகைடபராற்படுங் கட்டமெண்ணும்
பலகற்றமெய்யடியார்படியாரிக்கும்பவத்தே.

இப்படி விவெககீவ நிவெபுபவபுதிபுயாலே சுவாய
பூவணமுற்றாலும், “ஸுவஸுஜை வயூபாதி” என்னுமள
வாக ஸுதமடியார் வெனலிகாஃவிக ஸுவஸுமாநுஷுமத்
தாலே ஹொமஹொவாணுங்களாகிற பொன்விவங்குகளைப்
பூட்டிக்கொள்ளுமாகில் இவன் ஸுஃகசுவல்லனும். ஆகையால்
கடையறப் பாசங்கள் விடும்படி ஐதாஸுவபொஷங்களை யடியா
வவிதமாக வநுஸாவிக்கவேண்டும். எல்லாருக்குந்தத் தம்

(உலகத்தித்யாதி)ஆப்ரஹ்மபதம் ஸர்வலோகத்திலும் துக்கத்தைப்
பராமர்சிப்பார் இந்தஸம்ஸாரத்தினின்றும் விரக்தராவென்கிறது. உல
கத்து - இந்தப் பூலோகத்தில், உயர்ந்தவர்-ராஜ்யதநவீர்யாதிகளாலுந்
நதரான னள ந்ருக நஹுஷாதிகள், ஒன்றும் பயனில் - அனுபவிக்கும்
ஸாம்ராஜ்யபதவியில், உறுந் துயரும்-சம்பவிக்கும் துக்கபரம்பரைகளோ
யும், உன்மத்தக்ருகலாஸபுஜங்கமாத்யவஸ்தைகளே யடைந்தார்களிறே
யவர்கள். அலகு - அவதி, அலகில்படாத - நிரவதிகம். அப்போகம் -
ஆநந்தவல்லியில் ப்ரவித்தமானபோகம். அதை, கவர்ந்து-தொடர்ந்து,
எழுமப்புயத்தோன் - அத்யுன்னதனான ப்ரஹ்மாவும், இப்பால்பட்ட
ஸர்வரிலும் மேலான போகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும், கலகத்தொழில்-
கலகமே க்ருத்யமாகவுடைய மதுகைடபராலே, படுங்கட்டம்- அதாவது
வேதத்தைப்பறிகொடுத்துச் சுருணை சோர்ந்த கணக்களைப்போலே ப்ர
லபிக்கை முதலான கஷ்டம். எண்ணும் - பராமர்சிக்குமவரான, பல
கற்ற - பலவிதமான சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் தெளிந்து பகவத்பாத்வத்
தையும் ததிதராவாத்வத்தையும் நித்யவியூதியின் வைலக்ஷண்யத்தையு
ம் லீலாவியூதியின் ஹேயத்வத்தையும் அறிந்து நிர்வேதமுடைய,
மெய்யடியார் - அடம்பரான பரமைகாந்திகள், இக்கடும்பவத்தே- இந்த
க்ருரமான ஸம்ஸாரத்தில், படியார் - பற்றுள்ளவராகாரென்கை. (சு)

எண்ணில் என்றும் பாடம்.

ஸுவங்களை ஒருநாயகம், நண்ணுதார்முறுவலிப்ப, கொண்டபெண் டர்” உதாரணிகளிற்படியே தெளியப்பார்க்குமளவில் இவை நிரந்தர வுரலாட்சிவாஸகாரத்தின் நடுவே மின்போலே தோற்றுவதும் மறைவதுமாம்படி தோற்றும். ஹோசூரர்க்கு ஸ்ரீமதமுமாய் ஹோமொவகாணமுமான ஸ்வாஸாஸீரவமபும் நிவாணனுக்கு கணவாழிவாஸிவொழிமாய் சுநனாட்சிவலியமாய் சுதான ஹையமுமாய் தடிவனுவஜீவிதமாயிருக்குமென்னுமிடம், ‘ஸுவத் யாதாபிம் திரிமம் ஸாஸூஸாணிதஸம்வஸு’ என்றற்போல் சொல்லுகிற ஸூதிகளிலும், ‘சுவலிஸூபிணம் ஸ்ரீயாஸவஸு, சோ ஸாஸூசு வபியலிணபிதூ, சுமிதூலிஸுவம் வொகூ, ம ஸ்ரீவஸூசிதநாஸு, சோநூஷெஷு கடிவலிஸம்வஸு, யாநெவ ராதிம் பூயஸூ, சுவனாதரதாம் யாதி, சிஸகஸாயிநம் சி தூஸூ, பூாதசூபிதூவாஸீஷாஸூ, ஊனுடைச் சுவர் வைத்து, பொல்லாவாக்கை, புண்ணாராக்கை, மின்னிநிலையிலமன் னுயிராக்கைகள், வேதனாற்பிராயம்நூ’ உதாரணிகளிலும் விளங்கக் காணலாம்.

ஆகையால், யதேதாநூராய் உகூவதிதூவடிம் பெற்றிருந்த நெநுமநஹூஷாடிகளுள்பட உநதகூகூவாஸ ஹஜீஹர காதூவவெஸுககூயுமடைந்து அவர்கள்பட்டபாடுகளையும், அவர்கள் டாரங்களும் அனுமரணம் பண்ணிப்போனபடிககூயுங்கேட்டால், ‘இன்பமருஞ் செல்வமு மிவ்வரசும்யான்வேண்டேன்’ என்னும்படி ராஜாடிஸுவஸம்சேநூஷம்யியாது.

தன்னோடொக்க வொழுசுசங்கிலியிலே கோப்புண்டு உழலு கிற டெவர்களுக்கிறைக்குடிமகனாய் நெடுநேரத்திகளோடும் நெடுங் காயகூஸங்களோடும் நெடுநாள் பண்ணின யஜ்ஞாடிபூயாஸத் துக்கு ஹமமாக, ஸூபிதூஸாஸீரம் விழுந்தால் ஸம்விபித ஸவட்காரணமான ஹூபிதஸூபிதூஸூசூஷாயத்தோடே கூடி பூணவவநவெமலிகூபிதூயும்க்கொண்டு யபிரோசூவரவ கூடிக்கூணாயநவிதூவொகாசாஸவடிசூசித்தாலே ஸூபிதூ பரணிலே ஏறி அங்கே டெவஜாதிவென்னும்படி ஒரு டெஹத்

தையெடுத்து எருதுபரதேசம்போன கணக்காய் தனக்கு மேலான
 ஷெவர்களுக்கு வசூலென்னலாம்படி எடுத்துச் சுமந்து திரிந்து
 ஏறவிட்ட கட்டும் விசையற்ற வளவிலே , சுவைத்து வலம் தெ
 ஷாடி! சூழ் ஹ வவநாடுகாஃ! சுவர்க்கமெய்தியும்மீள்வர்கள்
 உத்யாழிகன்படியே தள்ளுண்டு தகரவிழுந்து அங்கே ஷெவசுரீ
 ரத்தையும் இழந்து அதின் ஹதஸூதிசூலுமீடாயத்தோடே
 கூட ஹுஸூரத்தினின்றும் சூகாஸவாயுயூதிஹு ஷெவவ
 ஷிவீஹுடிகளிலே பிரியப்பேரிடவொண்ணாதபடி கலந்து போ
 ந்து சஹிபுரிதனயக்கொண்டு வாரூஷசுரீரநரகத்திலே
 பூவெளித்து ரெதொரூவவரிணாதித்தாலே ஸீசுரீரஸொ
 ணிதமதூத்திலேவிழுந்து கலிவஸூ ஹுடாஹு வவெஸுகளையும
 டைந்து, ஸூரவவாதாழிவிவத்துக்களுக்குத் தப்பினாகில் புண்
 ணமமறையவரியுண்டு ஸக்யூதிசூலாவது ஸாயியாய் வீ
 விதஸவதுமாதூனப் முகம்புதைபுண்டு, சதிஹுஸூஹங்களான
 மஹுவாலு கெஸுங்கையுமநூஹவித்து, உலுஸூவெவிதனய்
 ஹுமவபுஷி வனயக்கொண்டு பூரஜாவதுவாயுவாலே தலை
 சீழாகத்திருப்புண்டு பூஸூதிசூரூதவமத்தாலே பொதியு
 குவீவிதனயக்கொண்டு ஷஹாஹுஹத்தோடே ஷோனாங்கள்
 போலே ஸுஹிபூஸூரத்திலேவிழுந்து, வாஹுவாயுஸூ
 காமத்திலே ரொஹிநியான மஹவநாயையாலே சவஹுதபு
 ஜூனய், ஜநூரணஸூஹாஸூஹகடுஷூதிக்களையிழுந்து ஷீவர்
 திசைதிசைவவித்தேத்தவாஹுடாவாயுக்கானஹுநிவாரஹு
 வவாரூவரெயாலே தவூனய், வனகொதூரஸாதம் ஷூதூஸூ
 வடாணம் பூவகூதெ' என்கிறபடியே இதேனுமொருவயவிலே
 ரோணவெஹீனையோடே தலைக்கட்டி பழையவட்டத்திலே சூரவ
 னிக்காற்றுபோலே சுழலும்படிகளைக்கேட்டால், ஹுமடாஹிலு
 ஹுநிவூதியுண்டாம்.

ராவணவிராஜ வ்யூதாழிகள்கையிலே படும்பாட்டைக் கேட்டால், சந்தனக்கழிவோடொத்த மொகவாயாழிவடிவங்களிலும் ஸஜம் தீரும்.

அவர்களைப்பிடித்த ராவணாடிகள் தாங்களும் காதுவீயடா
டிகள் கையிலே கட்டுண்டும் நெருக்குண்டும் முடிவில் வுதுதி
தூடிகளையும் இழந்து கழுநிழலிலே கைதூங்கள் கதறக்கிட
ந்தபடிகளைக்கேட்டால், திண்கழற்காலசுரர்கள் செல்வங்களிலும்
சிறந்த செல்லாது.

இவர்களுக்கு வரலாற்று வாழ்விக்கவல்லதாய் ஸவடி
செய்யஜைத்தாலே செவசெவனென்று பேர்பெற்றுத் திரிபுரமெ
ரிக்குஞ்சேவகமுடையனான வுஷிஸம்ஹாராயிகாரிக்கு வுசு
நாகாடிவுதூதாங்களில் பிறந்த விசெஷங்களைக்கேட்டால், ரு
சுவடித்திலும் ருவிபிறவாது.

சில ஸவடிவிசெஷங்களிலே ருசுனுக்கு ஜெஷஷா
தாவாயும் விதாவாயும் பிறந்து ஸவெஸுரனுக்கு ஓளரஸ
வுசுனுமாய் சவடிவஹிதஸிஷுனுமாய்க்கொண்டு கெஷசுஜை
ருடைய சூநந் களெல்லாவற்றிலும் மேலானவாநந் தையுடை
யுனான ஸுஷா தான் பெருவிசும்பின்மீது போயிருக்கும் நெடு
வெள்ளமெல்லாம் கணைக்காலவாம்படி வளர்ந்துவந்த மதுகைட
பர்களைக்கண்டு ஜெஷாஸுரனுக்குக் கண்களும் யநங்
ளுமான வெடிங்களைப்பறிகொடுத்துச்சுருணைசோர்ந்த கணக்களைப்
போலே நீர்க்கடை நிலக்கடையறியாதே விலாபம்பண்ண, அப்
போது கேட்டருளிதொரு வரலாற்றுணிகளுவன் விரோயி
நிராகரணம்பண்ணி வெடிங்களையும் மீட்டுக்கொடுக்க, மீண்டும்
சுணாயிவதியென்று வீற்றிருந்தபடியையும் நுஸநித்து, சூ
ஸுஷாஸுரனும், கஜேணாம் வரிவாசுஷாவிரினா
ஜஜேஷு, ஸகூர மணயிதும் நொகெ ந வுதீதாம் விதா
ஜெஷா, நினைப்பான்புகிற கடலெக்கவிநுண்மணலிற் பலர்'உதூடி
களையும் நிராவித்தால், 'வதூ' ஸுஜாநாநெஸுயுடி
'உதூடிகளில்படியே ஹிரணுமஸுவடித்தையும் துணைகரித்
துக்கூட்டரிய துயாறுசுடடியே கூடலாமாகில் ஒரு கடிவாடி
ஸாவரஜைத்தையே சூகாடிக்கும்படியாம்.

இப்படி வரவிவடிவாவத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு வன தெவெ நிரயாஸூத, தஸ்யானூராயொ ரெடுதெய' என்கிற படியே இமையோர்வாழ்தனிமுட்டைக் கோட்டைக்குப்பட்ட குறிச்சிகளெல்லாம் மூவேழுநகங்களுடொக்க, இவையும் ஈரேழு நகமென்னலாம்படியாயிருக்கும். யம் ஐஹா வாவரம் ஐஹம் தீநுதெ நாயிகனாத' என்னும்படி நிடிபுஃவமான தெரிவரிய வளவில்லா சூதிராநூலவவஸுவமும் பூதிவஸுக விசொ ஷத்தாலே வராதிராநூலவத்தோடே கூடாதே சிற்றின்பமாயிறுக விறப்பென்னும் ஞானிக்கும்பயனில்லையென்னும்படி 'வெவெடி வுதவநயபுராணம்' என்று சொல்லும்படி கழிப்பானு கையாலே ஒழிந்தேனென்று உவெகூலிஷயமாம். ஹோசுது நித்யகூம்போலே ஹோமநித்யகூமும் ஹோமநித்யதைக்கு வுதவஸூவகமன்று. மன்னுறிலென்னும் வுகிரெகொகியாலு மிவ்வய்யும் விலகம்.

இப்படி பூயொஜநானூவிரகி பிறந்தால், உன்னுல்லால் யாவராலுமொன்றுக் குறையேண்டேனென்னும், உன்னித்து மற் றோர்தெய்வம் தொழா எவனையல்லாலென்னும்படி வாரிநிதவம பூடிமான மற்றொருதெய்வந் தொழாதே, மற்றுமோர்தெய்வமுள தென்றிருக்கும் ஸாரிவினூவிஃவ ஜநத்தோடும் நெருங்காதே 'யருயம் யருயம் வயம் வயடி' என்று வேறுபட்டு, கொள்ளக்கு றைவில்லாதவள்ளல் மணிவண்ணன் பக்கவிலும் கூறேசாறென் றுற்போலே தனக்கு மற்றொரு பூயொஜநானூத்தை சுவெகூதி யாதே, தீஹாபூலாவமான தீனூரூதத்தில் உதூரவனூயடித் திலே ஊற்றமுடையனும்.

தந்திரங்களளவிலராய்த் தனத்தான்மிக்க தார்வேந்தர்தொ முவையமாண்டார்மாண்டார், சந்திரனுஞ்சூரியனும்வியுங்காலந்

(தந்திரங்ளித்யாதி) லீலாவிபூதியின் அநித்யதையை யறியுமவர் லீலாவிபூதியை நாகமாக வெண்ணிப் பரமபதத்தை யாகாங்கிப்ப ரென்கிறது. தந்திரங்கள் - தந்திரசப்தவாச்யமான ரதகஜதூரகபதாதி ரூபபரிச்சதங்கள், அளவிலராய் - அபரிமிதங்களாயுடையவராய், தனத்

தைய பூராவியில் ஷோஷங்களையும், நமன்றமர்பாசம்விட்டாலலைப் பூணுண்ணும்வல்லல்களையும், வெஞ்சொலாளரான நமன்றமர்செய்யும் வேதனைகளையும், யீரான யகேவாசுன் கேட்டு மோ ஹித்துவிழும்படியான நரககோமடத்தின் பதிகளையும், சுகிஷு ஸஹாநநாநரகயாதனைகளையும், தாவத்யாய்யாயாடிகளிலே பாக்கக் கேட்டு, சுஹம் ஸ்தொதாஹி, தெளிதொறும்நன்று மஞ் சவன்நரகம்நானடைதலென்னும் சுகிதீவ, ஸ்தியாலே, காற்றினி டைப்பட்ட சலவர்மனம்போலையும் ஆற்றங்கரைவாழ்மரம்போல வும், இருபாடெரிகொள்ளியினுள்ளெறும்புபோலவும், பாம்போடொரு கூரையிலேயின்றிற்போலவும், வெள்ளத்திடைப்பட்டநரியினம் போலவு முள்ளந்துளங்கி பூயொஜநானாவரனாதல் தசுபூயா நனாதல் உஹயஸகேவாசியாதல் ஷோஷபூயாநனாதலன்றிக்கே ஷோஷெஷகவரனாய், ஸககேவாசியாசுரிதமுமாய் இட்டபடை கற்படையாய் விவ்விஷ்ணுஹிதமான நிவ்ருத்தியகேவாசியே ஷோஷபூயா, ஷோஷா வுண்ணுபுண்ணு, கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்' உத்யாடிகளபடியே விலக்கற்ற விதை தலுடையனும். (விலக்கத்தவிர்த்தலுடையனும்)

வந்தனபோல் வருவனவுமனந்தமாகி மாளாத துயர் தருவல்வினைநெருப்புக், கிந்தனமாயெண்ணிறந்த காலமெல்லாமின்னமுமிப்பவக்குழிக்கே * பழியாவண்ணம், வெந்த

(வந்தனவியாதி) அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்தில் தாம் பட்டபாட்டைக்கண்டு பயமுடையார் ஸர்வேச்வரானுலே விதிக்கப்பட்ட பத்திப் பத்திகளாகிற மோக்ஷாபாயத்திலிழிவார்க்கொன்கிறது. வந்தனபோல் கீழுக்குவந்த துக்கங்கள்போலே, வருவனவும் - இனிமேல் வரப்புகிற துக்கங்களும், அநந்தமாகி - முடிவில்லாதனவாகி, மாளாத - அனுபவப் பாயச்சித்தாதிகளால் கழிக்கவிரிதான, துயர்தரு வல்வினை - துயரத்தைக்கொடுக்கும் கொடியகர்மம் என்றபடி, அதாகிற, நெருப்புக்கு - தாவாக்கிக்கு, இந்தனமாய் - எரிகருவியாய், எண்ணிறந்த காலமெல்லாம் - அஸங்க்யாதமான பூர்வகாலமெல்லாம், இந்தனமாயென்று பூர்வேணுவயம். இன்னமும் - இனிமேலும், எண்ணிறந்த காலமெல்லாம்,

* இழி என்றும் பாடம்.

தொருகுழுவியைநற்குமாளுக்கும் வெறித்துளவவித்தகளுர்
விதியேகொண்டார், பந்தனமாமவையனைத்தும் பாறு
கைக்கும் பழமறையின்பதமொன்றே பயிலுவாரே. (க)

ஐகி கவிதா கிடுகலிஹமஸ்ய ஸவபுதஞ்ஞஸுதஞ்ஞஸ்ய
ஸ்ரீகெஹுநாயஸ்ய வெஷாநாவாயஸ்ய சுருதிஷு
ஸ்ரீவாசிவஷஸோவாநெ வதஸ்யம் ஸ்திவவபு !

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

வண்பீம் பூலாடிநவவடி ||

கருமாலையில்வருங் கட்டங்கழிக்குங் கருத்துடையா
ரொருமால்பெருகிய யோகின்முயன்று மதன்றியுநம்

இப்பவக்குழிக்கே-இஸ்ஸம்ஸாரகர்த்தத்திலே, அழியாவண்ணம்-அஸத்
கல்பனய்ப் போகாதபடியை, எண்ணியிதிசேஷத். வெந்ததொருகுழவி
யை - அச்வத்தாமாஸ்தரத்தால் கர்பத்திலே கரியாய் வெந்ததொருகுமா
ரனை, பரிக்ஷித்தையென்றபடி. நல்குமாளுக்கும் - நல்லகுமாருக்கின,
ஆக்குமென்றது தாச்சீல்யப்ரத்யயாந்தம். வெறித்துளவவித்தகளுர் -
பரிமளயுத்தமாயிருக்கிற துழாய்மாலையுடைய விஷ்ணுவியான கருஷ்ண
னுடைய, விதியேகொண்டார் - “பஜஸ்வ, ஸரணம் வ்ரஜ” என்கிற
விதிவாக்யங்களைத் தங்களுக்குத் தஞ்சமாகப்பரிக்கரித்தவர்கள், பந்தன
மாமவையனைத்தும் - மோகூப்ரதிபந்தகங்களாகிற ஸர்வபாபங்களையும்,
பாறுகைக்கும் - தூளியாம்படி ஸம்ஹரிக்கும், பாறு - தூளி, கைக்கும்-
ஸம்ஹரிக்கும், பழமறையின்பதமொன்றே - அநாதியான வேதாந்தங்
களில் விதிக்கப்பட்ட பதமொன்றே, ப்ரபத்திமார்க்கமான முக்யமார்
க்கமொன்றையே, பயிலுவார் - அப்யவிக்கப்பார்ப்பார், ஸ்வாதிகாரா
னுரூபமாக வொருவுபாயத்தைப் பற்றப்பார்ப்பார்களென்கை. (க)

(கருமாலையித்யாதி)ஸம்ஸாரதுக்கத்தைக் கழிக்கப்பார்ப்பார் பக்திப்ர
பத்திகளில் ஸ்வாதிகாரானுரூபமாகவொன்றைப்பற்றி யபிமதபலம்ப்ரா
பிக்கும்வகை பார்த்திருப்பார் களென்கிறது. கருமாலையில்-கர்ப்பபரம்ப
ரையில், வருங்கட்டம்-வருகிறகஷ்டம்,சக்ருந்மூத்ரமஹாபங்க சாயித்வா
திகள் கர்ப்பஜம்ஜராமாணதிதுக்கங்களை யென்றபடி. கழிக்குங்கருத்து
டையார்-கழித்துக்கொன்னவேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தையுடைய

திருமாலடியினை திண்சரணாகு மெனவரித்துந்
தருமாவினியவைதானே யெனத்தக வெண்ணுவரே. (௧0)

இப்படி வரிவகுணபுவெகநிவெபுவிரகிலீதிகள் பிற
ந்தவனுடைய வுணுவாவாடுவவாயிவிசெஷங்களுக்கெல்
லாம், எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனு மிந்திரனும் மற்று
மொருவரும் இப்பிறவியென்னும்நோய்க்குமருந்தறியாதிருக்க, மரு
த்துவனாப் நின்ற மாமணிவண்ணன், “ஹஜஸு ரோடி” என்றும்,
“ரோடுகெ ஸரணம் ஸுஜ” என்றும் வியித்த ஹஷஜங்கனிரண்
டில், ஹகியொமங்குடியொமாழிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டுமேலும்
வண்பூரூரோடியேடுங்களை யவெகூழித்து சூரஹத்திலுரீகாரா
யாவலரங்களிலும்பூவ தியைக்கைதொடுமாணமாகக்கொண்டு பூ
வூத்தமாய், சுஜேதயாரெபோலே சவிலிஹஸுதிலகாந
ராடுவமாய், ஸுஷயேசுநாழிசுவங்காளே சொல்லும்படி
யான வெளிச்செறிப்பையுடைத்தாய், சூலநாழிவரிகரயாசுத
மாய்க்கொண்டு வனகாழ்தாநுமணபேசகாவுங்களிலே சுநு
ழிநேநுவகிடுக்க வளர்ந்துவருவதாய், சுனிபேபூத்யாநாமாயி
ருக்கும். இது ‘நாநாஸவாழிஹேசு’ என்கிறபடியே சுநெக
வியமாயிருக்கும். இவற்றில் சுநநுபூயொஜநனுக்ரு வஹவெ

முமுக்ஷுக்கள், ஒருமால் பெருகிய - ஏகரூபத்வேந அவிச்சின்னமான்
பக்திருபாபந் ஜ்ஞாநமானது ஸந்ததிருபேண ப்ரவஹிக்கிற, யோகில்
முயன்று - பக்தியோகத்திலுத்தேபுகித்து, ப்ரவேசித்தென்றபடி. அத
ன்றியும் - அந்தப்பக்தியோகத்தை யொழியவும், அகிஞ்சனருமாய்விள
ம்பாக்ஷமருமாயிருக்கும் அதிகாரிகள், நந்திருமால் - ப்ரவித்தனா ஸ்ரி
ய:பதியினுடைய, நாமென்று ப்ரவித்தியையுங்காட்டும். அடியிணையே-
இரண்டு திருவடிகளே, திண்சரணாகுமென - அமோகோபாயமாகவே
னுமென்று, வரித்தும் - ஸாங்காத்மரக்ஷாபாஸமர்ப்பணம் பண்ணியும்,
இனி - பரஸமர்ப்பணந்தாம், அவை - அகிஷ்டரிவ்ருத்தீஷ்டப்ராபத்
திசுளை, தானே தருமென - நம்மையும் ஸஹகார்யந்தரமபேக்ஷியாமல்
ஸ்வயமேவ ப்ரஸாதித்தருளுமென்று விஸ்வவித்து, தகவு-அவனுடைய
க்ருபையை, எண்ணுவர் - சாதகபக்ஷி மேகத்தைப் பார்த்திருக்குமாப்
போலே க்ருபையைப் பார்த்திருப்பார்களென்கை. (௧0.)

ஷ.ஜி.மில்லாமையாலே யபாதிதி விகழும். நூலுமே உயிர்
மொவிந் தநுபோராயயாதி ஹொ' என்கிறபடியே அவனையல்லா
மற்றொரு தெய்வந்தொழாதே 'புண்ணி ஷெவா' என்னும்படி
யேயவர்கள் தொழாதிருமிவன் சுநநுபக்தன். பூபொஜநா
தாவரனுடைய ஹவசுப்ரெம் மணிகாநாராமதாமுஷு
சுநநுபூபொஜநனுடைய ஹவசுப்ரெம் வதிபுதாநாரா
மதாமுஷு. சூசுமணங்களில்லாதவனுக்கு ஸஸ்வாரங்களில்
லாமுண்டானாலும் சூசுமணவருகிழையும், சூசுமணவருகிழையும்
யுடையவன் ஸஸ்வாரங்களில் பெற்றதுகொண்டு சூசுமணமென்
றும் மளதோஷிகள் சொன்ன மணங்களில் 'சீமியாநநுபொ
மெந ஹிரபுவிவாரிணி' என்கிற வரவேராமுஷவரணியதா
மெதாமுணவிபெஷம் ப்ரேஷதமீம்.

இப்படி ஸ்வரிகரமான ஹத்யொமத்தில் சுயிகரிக்மைக்
கீடான விஷ்ணுக்கேஜாநஸக்யாடிகளின் திகே நின்னரு
ளே புரிந்திருந்தேன், துணியேனினிநின்னருளல் தெனக்கு,
உன்றிருவருளாலன்றிக் காப்பரிதால்' என்றிருக்கு மயிகாரிக்கு
கூநுஷ்டமமான ஸாரணவரணம் கூநுஷ்டியுஸ்கூபாடிவரி
கரயுஷ்டமாய், 'கூநுஷ்டலாஜெ ஸூலீஷெ' உத்யாடிகளப்படியே
பூயுஷ்டநாதிதலகூஷ்வரநூலாரூபமாயிருக்கும். கூத்யு
கூகிஷ்டநுடைய ஹநூலாத் திருக் மவ்விஷயத்தில் கூத்யு
வ்யுஸெஷ்டமில்லை. ஸ்வயுஷ்டியினுடைய ஸ்கூபுத்தககவாகூ
வூவாராவெகூநாதிபீமில்லை, இரண்டுமிப்படி ஸ்கூபுத்தாயிருக்
கும். கூவாரூபினே தன்னை நூலுஹரகுவறிந்த ஸிஷ்யுந்தான்.
ஹநூலம்பண்ணான். இவனுக்கு மவத்தில் ஸ்கூபிகள் வந்
தாலும், கூவாயுஷ்டைய ஹநூலம் மவாலிநாஹுதம்.
அவன் தனக்காகப் பண்ணின ஹநூலம் தனக்கு பூரிதமல்
லாதபோது தானும் ஹநூலம் பண்ணினால் வூவூஹநூ
லம் மவத்தேவிடும். பின்பிலிது மிகுதியான ஸ்கூபுத்ததின்
படியாம். உயர்ந்த துடர்க்கடைத் தேற்றலாம்படி தாழ்ச்சியுடைய
விஷயத்தில்தானே பூவலிக்கும்படியான கூவாமுணத்தாலே

ஸ்ரீதேவசுந்தரி தன்குறாகவும் தன்பேறாகவும் மேலுள்ள நன்மை களையெல்லாம் விளைக்கும். இந்த பூவதி தாவரத்திற் றதூரிக ள்படியே சுஜமாயும் ஸ்ரீதேவமாயும் நின்று லக்ஷ்மீமலையா யந மாகையாலும், சுவைகூழிலிக்குக் கைமுதலன்று ஸரணு ஸ்ரீ லாவாழிவாரிஜாநமுடையாரெல்லாருக்கும் சுயிகரீக்கலாமாகை யாலும், தன் மலம்போலே ஷேசகாராழிநியமில்லாமையாலும் லவாரிகரமாக லக்ஷுக்கதபூமமாகையாலும், ஸுகரமாகை யாலும், உவரடஸுகரஸாராய ஁ஷாஸரீதொரீதரீ' என் னும்படியான வ்யவஸாயமளரவத்தை யுடைத்தாகையாலும், ஸ்ரீ லாவாழிதூரிகையாலும், யஜுராவிலுக் குதங்களைப்போலே நா ஸபூதிவாயாஹமில்லாமையாலும், ஸரணுராவநிஷத்துக் களுக்கெல்லாம் ஸிரொஹநிஷணமென்னும்படி மேலாய் நிற்கை யாலும், இதின் பூவாவம் 'ஸுககரீநிரதாரீ' ஹதூரிகளாலே பாக்கப்பேசப்பட்டது.

மற்றுள்ள சரஸ்வதியடிகள் போலே சுயிகாரிகூதமான
புஷ்பநத்தில் சிலருடைய சுயிகாரிவிசெஷணகூடிலுபபெ
ஸம் விசெஷாவாயபூயாநயவரம். பூசுதியில் நூஸஸு
சுஷஸாரகோநாயிகரணும் சுநயவரம். மமவடிநயூஹுசெ
ஷஹுதனுக்கு மமவடிவிதமில்லாதவிஷயத்தில் ஹகியும் பு
வத்யும் கெகெகயடும் ஸுரபிவலிர்ஹமென்னலாயிருக்க
ஹகியொமத்தை விசெஷித்து ஸுரபிவலிர்ஹமென்றவர்களு
க்கு சுயிகாரிவிசெஷஸுரபிவலிர்ஹாயத்திலேதாஸுபயடும்.
கெசகாராயிகாரூடிகெஷத்தாலே மூரூவஹிக ஸுபூ
யஸிதாடிகெளல்லாவற்றிலும் ஸுலிபம்.

இப்படியொருபிரகாரம் ஸவர்க்குட்பொய்யுதமாக விபித்த
ஹிப்புவதிகளி லொருவழியிலே யிழிந்தவனுக்கு அப்போதே
உதரவருவடாவாஸெஷ விநாஸங்கருண்டாம். உதராவா
ஸெஷம் பொரோகிஷவிஷயம். விவெகாஷிவருதிட்யுடையாருக்கு
வாஸிவருவெடாதுராவம் சுநாவத்தில் புகாது. சீந்விவெக
ருக்கு மின்னொளிபோலே தோற்றி பொய்யுதமானாய்மையும்.

ராமாதிசாரிந்யமுடையாருக்கு ஸிக்ஷாவிசெஷங்களாலே பிரித்த லுண்டா. வடுவடாவவிநாசம் பூராஷ்யவிக்ரிசுவிஷயம். ஸுக்ருபூவத்தினிஷ்ணான செய்தவேள்வியனவனுக்கு பூ ராஷ்யகாயமுமான கடுவமுத்தினு மார்த்தியினவவுக்கீடாக டெ ஹாஹாடிஹெதுவான சுஸம் கழியும். யஸ்ய பூவாடி ஸகலாஃ, பூவண்ணவக்தெஸ்ய' ஐத்யாடிகளின்படியே இவன ளளில் ஸகலவாரணவர்களெல்லாரும் ஸுபூவண்ணாவார்கள். ஹ மவசுவாமிமுஹீதனுக்கு யசிவஸ்யுக்ஷாடிகளில்லெயென்னு மிடம் 'வாரிஹாஸியஸாதிடிநபூவஹாந, டெவம் ஸாஹ்யுயரம் வி ஷ்டாஸு, நவியுநாகமும் நைந்து நமனுக்கிற்கு யாதொன்றுமில்லை, நமன்கூறுசெய்துகொண்டிருந்த, குற்றமெண்ண வல்லனே, நாவ லிட்டிழிதருகின்றோம் நமன்றமர் தலைகண்மீதே, நாகமே சவர்க்க மாகு நாமங்களுடையநம்பி' ஐத்யாடிகளாலே யறியலாம். ஆகை யாவிப்படி நிஸுஸாயனாவின் ஆள்கின்றாழியான் யாசாற் குறையுடையும், எத்தினாலிடர்க்கடற்கிடத்தி யேழை நெஞ்சமே, திருமாறலைக்கொண்ட நங்களுக்கெங்கேவருந் தீவினையே' ஐத்யாடி களின்படியே நிராவெகூனாய் நிறுடரனாய் நிறுடயனும். அங்கு மவெஸ்யயில்லாதபோது மடலூருமவெஸ்யயாய் மாகவைகுந்தம் காண்பதற் கென்மன மேகமெண்ணியிருக்கும்.

முன்செய்தவினைத்திரளின் முனைத்ததன்றி மற்றுள்ள முத லரிந்து முனைத்தகூற்றில், தன்செய்ய திருவருளா விசைவுபார்த்

(முன்செய்தவினை யித்யாதி) இப்பாட்டில் ஸர்வபாபவிமோசநத் தைச்சொல்லுகிறது. முன்செய்தவினைத்திரளில்-பூர்வாகஸமூஹத்திலே முனைத்ததன்றி-பலோர்முகமான ப்ராபத்தகர்மமொழிந்த, மற்றுள்ள- ப்ராப்தேதர பூர்வபாப மெல்லாவற்றையும், முதலரிந்து - உபாயப்ரா ரம்பகூணத்திலுபயாதிகாரிகளுக்கும் பொறுத்து, (இனிமேல் ஸ்வதந் த்ரப்ரபன்னனுக்குச் சொல்லுகிறது) முனைத்த கூற்றில்-ப்ராபத்தாம்சத் திலும் சிறிதம்சங்களை, இசைவுபார்த்து - ப்ராபன்னனுடைய ஆர்த்திதா ரதம்யத்தைப்பார்த்து, அதுக்கீடாக, தன்செய்யதிருவருளால்-செய்ய- ருஜுவான, தன்னுடைய ஸ்ரீமத் க்ருபையாலே, தழல்சேர்ந்த தூல மென - அக்னியைச்சேர்ந்த பஞ்சமலைகள்போலே, தானேதீர்த்து =

துத் தழல்சேர்ந்த தூலமெனத்தானே தீர்த்துப், பின்செய்யும்
வினையினினை வொன்றொன்றும் பிழைபொறுத்து வேறுளது
விரகான்மாற்றுப், என்செய்ய தாமரைக்கட் பெருமானெண்ண
மெண்ணுதாரெட்டிரண்டுமெண்ணுதாரே** (கக)

உதி கவிதாக்கிடுகவிஹவ்ய ஸவ்ய தஞ்ஞஸ்தஞ்ஞஸ்ய
ஸ்ரீரெஹஸ்யநாயஸ்ய வெஹஸ்யநாயஸ்ய க்யதிஷு
ஸ்ரீவாரீவடிவொவாடு வஹீம் ஸ்ரஸ்யநவவ்ய.

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஷஷ்டம் உசுகுரணவவ்ய ||

உறையிட்டவாளென ஐனுளுறைகின்றயோகிகளை
நறும்பெடாழிவற்ற நற்றுள வேந்தியநாயகனார்
நிறைமட்டிலாத நெடும்பயன்காட்டினைத்துடலச்
சிறைவெட்டிவிட்டுவழிப்படுத்தும் வகை வசப்புவமே**

தத்தமாக்கி, பின்செய்யும்வினையில்-உத்தராகத்தில், நினைவொன்று து-
ஜ்ஞானத்தோடொன்றாதே, ஒன்றும்பிழை - அஜ்ஞானத்தால் வரும்
பாபங்களை, பொறுத்து - உபாயபரிக்காவேனையிலே அஸ்ஸேஷவிஷய
மாம்படி ஸங்கல்பித்து, வேறுளது - உத்தராகத்தில் ஜ்ஞானக்ருதாம்
ஸத்தை, வீரகால்மாற்றும் - விரகு - சாதூர்யம். அகாவது - அநுதாப
புரப்பரத்யுபக்லேஸாதிஸூபாயத்தாலே, மாற்றுகை-தீர்க்கை, க்ரோட
கரிக்கையென்றபடி. க்ரோடகரிக்குமவனுன, என்செய்யதாமரைக்கட்
பெருமான் - மதியனாய் சிவந்த தாமரைப்பூப்போன்ற திருக்கண்களு
டைய வெம்பெருமானுடைய, எண்ணம் - இத்தலையிலுஜ்ஜீவனவிஷய
சிந்தாப்ரகாரங்களை, எண்ணுதார்-பராமர்சியாதார், எட்டிரண்டுமெண்
னுதாரே - எட்டுமிரண்டுமறியாத பசுப்ராணியோடொப்பவர். யத்வா-
திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும் த்வயத்தையும் அனுஸந்தியாத கர்ப்பநிர்ப்பா
க்யரென்கை. (கக)

இது உத்தரார்த்திபர்வத்தில் பாட்டு. (உறையிட்டவியாதி) இது
பாபன்னரை ஸர்வேஸ்வரன் பரமபத்தேதற்கொண்டுபோவான் சரீரத்
தினின்றும் உத்தரமிப்பிக்கும்ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. உறைவிட்ட
வாளென - உறையிலிட்டுவைத்தவாள்போல், அதாவது தன்னுள்ளே
நிரமலனாய் புறம்பேயழுக்குடம்பாலாவரிக்கப்பட்டிருக்கை, ஐனுளு

இப்படி முன்பு பண்ணின வாஸகங்களுக்கெல்லாம் தத்தையிகாராநாமாணமாக பூவத்திராஜிபூராயசித்தம்பண்ணி மேல் வாஸகங்களில் முயலாதபடி உள்ளமுறை செயலுள்ள விவ்முன்றையுமுள்ளிக்கெடுத்துக் குன்றமெடுத்த பிராண்டியாரோடு மொன்றிநின்று நாட்டாரோடியல்வொழிந்து, ஸுஞ்சரிஸுஹமான வரிவகுணபூநாமவம் பெருமையாலே, வாய்க்கட்டுண்டு திருப்பாற்கடலிலே முழுகினவன்ப்போலே, தன்னவடுவெயைக்கண்டு இரக்கமனத்தோடெரியனை யாக்குமெழுகு மொத்துக் கரியநாழி கையுழியில் பெரியதாய், கங்குலும்பகலும் கண்டுயிலறியாதே, என்சொல்லியுய்வனிங்கவனை விட்டுன்னும்படி ஸாஸாரத்திலடி தெரியாதே, மருளொழிந்து மங்கவொட்டென்மாமாயை மாயஞ் செய்யேலென்று வளைத்து, பூவத்திராகெ லாபாரணமே பூஸாநாமாவநாடிமாம்படி அவாவற்று வீடுபெறுமபிகாரிக்கு வைத்த நாள்வரையெல்லேகுறுகி யொமஸாஹுங்களிற்சொல்லும் சூயாநவஸாநங்களாலும் சுதிலனொஷததையுண்டாக்கி, ஒன்பது வாசல் தானுடைக்குடம்பை பிரியும்போது உத்தராயணம் உகாணாயநம் வடுவடிவகூழ்ம் சுவரவகூழ்ம் பகவிரவு பூஸஸாபூஸாஸுஷெஸாவிஸெஷநிஜி தவிஸெஷங்களைன்கிற வாசியற சரணமாகத்தன் தாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் இருள் தருமா

றைகின்றயோகிகளை - ஊன் - மாம்ஸம், மாம்ஸமயமான சரீரத்துக் குள்ளே வலித்து பக்திப்ரபத்திகளாகிற அஷ்டாங்கயோகங்களையுடைய பக்தரையும் ப்ரபந்தரையும், (நறுமட்டியாதி.) நறு - நாற்றம், மட்டு - மது, இரண்டும், ஒழிவற்ற - அவிச்சிந்தமாய் வர்த்திக்கிற, ஸத்பரிமள மதுஸ்யந்தியான, நற்றுளவு-சாற்றுப்படிகளிலே விலகணமான திருத்தூழாய், அதனை, ஏந்திய - தரிக்கின்ற, நாயகனார் - ஸர்வேஸ்வரன், நிறைமட்டிலாத, நிறை - பூர்த்தி, மட்டு-அவதி, அகில்லாத, நிரவதிக-பரிபூர்த்தியையுடைய, நெடும்பயன் - நிரவதிகபலம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மானுபவகைங்கர்யங்னை, காட்டினைத்து-பரமபதத்தேறக்கொண்டுபோய நுபவிப்பிக்க ஸங்கல்பித்து, உடலச்சிறைவெட்டி விட்டு - ஸ்தூலசரீரமாகிற சிறையை வெட்டிக்கழித்து, இச்சரீரத்தினின்றும் உத்க்ரமிப்பித் தென்றபடி. வழிப்படுத்தும் - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் செலுத்தும்ப்ரகாரத்தை, செப்புவம் - செரல்லுவோமென்கை, (கஉ)

கொண்டு ஸவமஸித்திர ஹுதுணரீகரித்திலே ஸுருக்ஷ ஸுவிருத்தினின்றும் மேலே கொண்டேறி வனகாடிஸாசாரமண ஸுஹபுரமென்று பேர்பெற்ற ஸுருகஸாரீரத்தில் ஸுஹர ஸுமென்கிற தலைவாசலைத் திறந்துகொண்டு புறப்பட்டு நாடிக ளோடே சங்கிலித்துவக்குப் போலே பிணைத்துவைத்து ஸுருக்ஷ ஸுருயுகிரணங்களை பவமஸமாக்கி வைகுந்தம்புக வழிப் படுத்தும்.

முன்கருவியீரைந்து மனத்திற்கூட்டி முக்கியமாமருத் திலவை சேர்த்தவெல்லாம், நன்குணருமுயிரிற்சேர்த் ஸைத்தித்ததை நண்ணுவித்துத் தான்நன்பால் வைக்கு நாதன், ஒன்பதுடன்வாச விரண்டுடைத்தா யுள்ளேயொ ருகோடி துயர்வினைக்கு முடம்பாயொன்றும், வன்சிறை யின்றலைவாசற் திறந்துகம்மை ிவானேறுவழிப்படுத்த மனமுற்றுகே**

உதி ஸுவிதாசுக்ஷலிரஹஸு ஸவதுதஞ்ஞுதஞ்ஞுஸு ஸுரீசெஷ்டநாடிஸு வெஷாஹாயாஸு ஸுசுசுஷு ஸுரீவாசெஷ்டஸொவாடு ஷஷ்டி-சூத்ரணுவவு.

சீரார்துப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

(முன் கருவியீத்யாதி) முன், கருவியீரைந்தும், கருவி-கரணங்கள் வாகாதி கரணங்கள் பத்தையும், மனத்திற்கூட்டி-மனத்தோடு சேர்த்து அவை - மனஸ்ஸோடுகூடிய இந்திரியங்களை, முக்கியமாம் மருத்தில் - முகவர்த்தியான ப்ராணவாயுவிலே, சேர்த்து, அது எல்லாம் - அவை யெல்லாவற்றையும், நன்குணருமுயிரில் - நன்றாக ஜ்ஞாநவானை வாத் மாவில், சேர்த்து, அவ்வுயிரை இதிகேஷ்ட: ஐம்பூதத்தை நண்ணுவித்து ஸுருக்ஷமபூத பஞ்சகத்தையடைவித்து, தான் தன்பால்வைக்கும்நாதன்- இந்த பூதஸுருக்ஷமாந்தமாகக் கூட்டினதிரை யெல்லா பிணைப்பாற்றும் படி ஹார்த்தனை தானே தன் பக்கல் சேர்த்துக்கொள்ளுமவனான ஸ்வாமி ஒன்பதுடன் வாசவிரண்டுடைத்தாய்-ஒன்பதுடனிரண்டு பதி னென்று, சீர்ஷண்ய ப்ராணத்வாரங்களேமும் மேட்ர பாயுக்களும் தச மிபான நாபியும் ப்ராஹ்மரீத்தாரும் கூடப்பதினெருவாசஸையடைத்தாய், உள்ளே யொருகோடி துயர்வினைக்கும் - தனக்குள்ளேயிருக்கிற நான் லீவனுக்கு அநந்த துக்கங்களை வினைக்கும்தாய், உடம்பாயொன்றும் வன்

ர்வானேறுவழி என்று பாடரத்தரம்.

ஸவலலிபுராபிவவு ||

தெருளார்பிரமபுரத்திறை † சேர்ந்திடவந்தவர்தாம்
 ‡ அருளால் பிரமபுரச்சிறைதீர்ந்தபின் வந்தெதிர்கொண்
 ||ருளாலமரர்நடத்தவிம்மாயைகடந்ததற்பின்
 சுருளார்பவநாகச்சுழலாற்றின் சுழற்சியிலே*** (கச)

இப்படி வண்ணவாவங்களாகிற பொன்னுமிரும்புமான
 விலங்குகளேக்கழித்து ஸூரியஸாரமாகிற சிறையினின்றும்
 ஸுளஹாடிஸுலஹனா ஹாடின் நயிப்பிக்கப்பெறப்பட்டவனை
 பண்டிறைகொண்ட தேவர்கள் வரவஸராய் சுதிவீதராய் புண்ண

சிறையின் - சரீரத்தேவ ப்ராப்தமான வல்லிய சிறைக் கூடத்தின், தலை
 வாசல் திறந்து - ப்ராஹ்மரத்தரத்தைத் திறந்து கொடுத்து, நம்மை, வா
 னேறுவழிப்படுத்த - பரமபதத்திற்குக் கொண்டுபோ மர்ச்சிராதி மார்
 க்கத்திலே படுத்த, மணமுற்றானே - ஸங்கல்பித்தானென்கை. (கௌ)

இது அர்ச்சிராதி பருவத்தில் பாட்டு. (தெருளாரிய்யாதி) அர்ச்
 சிராதி மார்க்கத்தால் பரமபதமேறினவர்க்கு புரராவ்ருத்தியில்ல யென்
 கிறது. தெருளார் பிரமபுரத்திறை - செருள்-ஜ்ஞானம், ஜ்ஞானபரி
 பூர்ணனாய், ப்ராஹ்மபுரமென்று பேர்பெற்ற ஜீவசரீரத்திற்குக்கடவனான
 ஹார்தன், சேர்ந்திட-சேர்ந்து புறப்பட்ட, வந்தவர்தாம்-வைகுண்டப்ராஸ
 தானூர்த்தமாகப் புறப்பட்டவர்கள், அருளால் - ஹார்தனுடைய க்ரு
 பையாலே, பிரமபுரச்சிறை - ப்ராஹ்மபுரமென்று பேர்பெற்ற ஸ்நுலசரீர
 மாகிற சிறையை, தீர்ந்தபின் - கழித்தவந்தாம், வந்தெதிர்கொண்டு,
 அமரர் - ஆதிவாஹிகதேவகணங்கள், அருளால் - அத்தயாதரத்தாலே,
 நடத்த - தத்தமெல்லையளவும் நடத்த, இம்மாயை - ப்ரக்ருதி மண்டல
 த்தை, கடந்ததன்பின், அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே பரமபதத்துக்கே
 றிப் போகப் பெற்றவர்களென்றபடி. மீண்டும், பவநாகச் சுழலாற்றின்
 சுழற்சியிலே - ஸம்ஸாரரகமாகிற சுழலாறு, சுக்ராகாரோண சுழன்று
 வரும் நதி, அதனுடைய, சுழற்சி - சுழி, அதில், சுருளார் - சுழலார்,
 மறுபடி நிவர்த்தியார்களுன்கை. (கச)

† சேர்ந்திடர்தீர்ந்தவர் என்றும், ‡ இருளார்பிரம எனும்
 || அருளாமரர் என்றும் பாடபேதங்கள்.

திவரராய்க் காணிக்கையிட்டுக் காணமுற்பட, சுவிடுஸென்றும் சுழி என்றும் பெயரையுடைய சூதிவாஹிகள் வந்தெதிர்கொண்டு தன் வெவ்வேறெல்லாவற்றையும் ஸுஷிஷித்து சூழ்ச்சிசம்பனிமு கிலில் சொன்ன ஸுகாராத்நோடே தனக்கடைத்த வெல்லைநடத் தும்.

சுநனாரம் பகலும் ஸுசூவகூழும் உத்தராயணமும் ஸு வதூழும் அடைவே எதிர்கொண்டு வழிநடத்துவார்கள். காலவா ஹிசுஷங்கனிங்குக் காலாஹிர்மி டெவதைகளைச்சொல்லுகின்றன. ஸாகடாயநலஹிதைதில், 'சுவிடுவடூஸு'களேஹீ ஸுசூவ கூழ்' என்று பகலுக்கும் ஸுசூவகூழ்த்திற்கும் நடுவே களேஹீ மென்றென்றைச் சொன்னது ஸுசூதிஸிஹமான சூதித்திற்கு சு நுமூணமாக ஸுசூவகூழ்மரக்கொள்ளலாம். ஸாவாவி ஸெஷாது வுயிவாஹிகளுக்கும் சுநெகஸாவாநுமூணமாக ஹிவடூஹம் கண்டுகொள்வது.

ஸ்வபிரகாசத்தக்கநனாரம் வாயுடேவதை வந்தெதிர்கொ ண்டு வழிநடத்தும். இந்த வாயு தன்னை டேவர்களுக்கு இருப் பிடமாகையாலே ஸாவாநாரங்கள் டேவதோகஸஷத்தாலும் வாயுதோகஸஷத்தாலும் சொல்லும். வாயுவுக்கநனாரம் ருப வசூராயும் போலே இருப்பதொரு வழியாலே மேலேபோய் சூதித்தினைக்கிடும். 'தேராரிநைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கிண்டு புகு'கென்றும், 'மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தினடு வுளன்னதோ ரில்லியிலுடபோ' பென்றும், 'சண்டமண்டலத்தி னுடு சென்' நென்றும், 'இருளகற்று மெரிகதிரோன் மண்டலத் துடேற்றிவைத்' தென்றும், 'சூதிதொடூரஹீ' என்றும் 'யொஹிஹாஸுயுடூணு'மென்றும், 'செஷிஷிஷிஷிஷி' என்றும் சொல்லுகிற ஸுயுடூணு ஹேஷாஹிகள் ஸாகூத ஸுயாஹிகளில் சுணாயிவதி முதலான ஹீகூரம்போது ஸுயு ஹுஷங்களாகையாலே இவை இங்குள்ளார்க்காகக்கடவன. ஸுயு யுடூரத்தாலே போவார்களென்றது ஸாவாநாரங்களிலே. சூட ம்பரத்தினுடைய ருபும்போலேயென்று விசேஷிதமாயிற்று.

ஹிந்தோ' என்கிறஸ்திராநாமுணமரக ஸ்ராமபுயகவு நரபிக
ளாலே நிவபுஹிக்கலாம். இதனால் அக்கரையில் சுரோநவனைச்
சொன்ன ஸஹிதைக்கும் விரோயமில்லை. இவ்வவிபுராஜிபெ
வதைகளெல்லாம் சுபிஷிஸெஷங்களாலே வடிம்பெற்ற ஸ்ரஸி
பாபுராஜி டேவதைகளென்றும், சுரோநவனைநித்யஸ்திரிகளிலே
ஒருவனாக விசைத்துக் கீழுள்ளாரை சுபிஷஸுரென்றும், இவர்
களெல்லாரும் சுரோநவனைப்போலே மமவஹியாகூராய் சுபுராஜி
விவபுதிசுளுக் கயிபேவதைகளான சில நித்யஸ்திரிகளென்
றும் தீதவேடிங்கள் நடக்கும். இவ்வவிபுராஜிமதி சுணந்தோறு
முண்டாயிருக்கும். சேசேசுவுக்கு ஸ்ரஹகாயநிஷெவணா
திகள் சொல்லுமிடங்கள் யோவிடி ராந ராயத்தாலே விஸெஷ
விஷயம். விவவபுபுஹவொகாபிபுராவிசுபிஷ்சொல்லுமிடங்க
ளுக்கும், வுணஸீகஸரிஸாவாபொபொபுபுராவிசுபிஷ்சுபிஷ்சு
சொன்னதுக்கு மிதுவே நிவபுஹம்.

நிவபுதிபிஷ்வான் வஹவபுதிதங்களைபுமதிசுபிக்குமெ
ன்று மனு சொன்னது, ஸீஷபுகவாயம் முதலாகத் தொடங்கி
சுணானுரபுதிஷோகங்களைபும, சுணகடாமஹித்யும், டிஸாமு
ணிதோதிரங்களை சூவரணங்களைபும, இவையெல்லாமுள்ளாம்
படியான பரந்த ததீஸததெத்யும் மேடிக்குமென்று ஸ்ரூதிகள்
சொன்ன ததூனாங்களுக்கு சேவபுகுணம். இவ்வவிபுராஜி
மதியாகப் போனவர்கள் சூவதீபுயார்களென்கிறது, வவபுதோ
காமுஸஹிரண ஸ்ரூதிவதத்தாலே ஸஸஸரியார்களென்றதா
மத்தனை. வெவதிகள் வுதூதிகளிவ்வவிபுராஜிமதியாலே
பேஸவிஸெஷபுராவி பெற்றவர்களல்லாமையாலே அவர்களை
மீட்டது விராஜமன்று. இவ்வழியாலே த்ரிமுணரோகானா
ரத்தைக் கடந்தவன் மமவசுசுபெவையாலே வவபுகாலத்திலு
மேகரபுஹமாக பூவஹிக்கிற விரபெஜெ யென்கிற சுரீத நடி
யைக்கிடும். 'வெவகூணவீதி விரஜாமஸுநிதோகாம சேஹந
பிஷ' என்கையாலும், 'மகூயொ விரஜாம விசேஹந்திதமாம

ஸ்கூட்டி” என்று சகியாசுதர் ஸ்கூட்டிக்கையாலும், விர
 டெஜெயைச் சிலர் திருமுண்புலவகங்களுக் கெல்லையென்னப்
 பார்ப்பார்கள். வெகுகுணபுல பொதுவாகையாலே ஸ்கூட்டி
 லோகத்திலாரும் ஸ்கூட்டிகளுக்கநதாரும் விரடெஜெயைக் கிட்டு
 மென்றும் திருகிசொல்லுகையாலும், ஸ்கூட்டிநவதத்துக்கெல்லை
 யென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். விரடெஜெயை நவஸூலேகட
 க்குமென்றது தன் ஸ்கூட்டித்தாலே கடக்குமென்றபடி. ஸ்கூட்டி
 நவஸூலே ஸவடகாதிக்கையுங்கண்டு கூடலுவிக்குமென்பதற்கு
 இதுவே நிவடகமம் **

விழியல்லால் வேலில்லை விண்ணின்மாதர் மேனியல்
 லால் வில்லில்லை மீனவர்க்கு, மொழியல்லால்முதில்லை, யெ
 ன்று முன்னாள் முத்திவழி முனிந்தடைந்த மோகந்தீர்ந்
 தோம், கழியல்லாற்கடலில்லை யென்பார் போலக் காரிய
 மேகாரணமென்றுரைப்பார்களும், விழியல்லாவழியெல்
 லாங் கடந்தோமற்ற வானேறும் வழிகண்டோ மகிழ்ந்
 திட்டோமே** (கரு)

ஐதி கவிதாசுலோகலிங்கஸூத்ர ஸவடகத்தூலதூலஸூ
 தூதிவெட்டிநாஸூத்ர வெடாநாஸூத்ர ஸூதிஷு
 தூவரலாற்றுலாவாடு ஸவடகத்தூலிஷுதூலிஷு.

சீரார்துப்பில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்,

(விழியல்லாலித்யாதி) ஸம்ஸாரத்தைக்க கடந்து அர்ச்சிராதிமார்
 க்கத்தைப் பெற்ற நமக்கினி ஸந்தோஷமென்கிறது. முன்னாள் - பூர்வ
 காலமெல்லாம், நாம், முத்திவழி முனிந்து - மோகந்தீர்ந்
 தோம், மீனவர்க்கு - மகாத்மஜனான மன்மதனுக்கு, விண்ணின் மாதர் -
 தேவலோகவந்தைகள், இது ஸ்திரீஜனோபலக்ஷணம். அவர்களுடைய
 விழியல்லால் - கடாசுமொழிய - வேலில்லை - உத்தமமான ஆயுதம்
 லோகத்திலில்லை; அந்த ஸ்திரீகளுடைய, மேனியல்லால் - தனுயவ்ஷி
 யொழிய, வில் இல்லை. ஜைத்ரமான் தனுயவ்ஷி; அவர்களுடைய,
 மொழியல்லால் அமுதில்லை - உத்தமொழிய அமுதசப்தவாச்யபதார்
 த்தமில்லை; மோகாதிசுருமிதற்குப் பின்னென்று கருத்து. என்று

சுவடிக் கிவடுசெய்ய வடிவம் ||

வன்பற்றுடன் மயல்பூண்டு மற்றோர்க்கியாலினநான்
என்பெற்றது பெறுந்தானமு மெத்தனைபோதுளதாம்
துன்பற்றதன் னுணிவாற்றுயர் தீர்க்குந்துழாய் முடியான்
இன்புற்றநல்வழியாலேற்று நற்பதமெண்ணுவமே** (கசு)

இப்படி சுநாடிகாவுநிலை வாயுவாயுலம்மத்தாலே
அடிக்கடியும் கிடைக்கவெய்யான ஸம்ஸாரவடிவிலே

கொண்டு அடைந்த மோகம் - அநாதியாகப் பார்ப்தமான வ்யாமோஹம், தீர்த்தோம் - இப்போது தீர்ப்பெற்றோம். கிஞ்ச - கழியல்லால் கடலில்லையென்பார்போல - ஸமுத்தரைகதேசமான நதிமுகத்தைக்கண்டு கழியொழிய வேறுஸமுத்தரமில்லை யென்பார்போலே, காரியமேகாரணமென்று உரைப்பார் - ஸ்வரகாரியமான ஜகத்தை யொழிய வேறு இற்றுக்குக் காரணமில்லை, ஜகத்தே காரணமான ப்ரஹ்மம் ஏதவ்யதிரேகேண ப்ரஹ்மபதார்த்தமில்லையென்று ப்ரமாண விருத்தமாக ஜல்பிக்கு மீச்வரபலாபிகள், காட்டும் - பெண்த சார்வாகாதிகள் எவசாஸ்தரத்தில் காட்டும், வழியல்லா வழியெல்லாம்-பாற்றயகுத்தருக்கடி மார்க்கக்களையெல்லாம், கடத்தோம் - கடந்து புறப்படப் பெற்றோம்; கிஞ்ச, மற்ற - தத்விலக்ஷணமான, வானே லுங்வழி - அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை, கண்டோம் - காணப்பெற்றோம்; அதுவுமன்றியே, மகிழ்ந்திட்டோம். ஆதிவாணிகரால் ஸத்கரிக்கப் பெற்றுப் பண்டு ஸம்ஸாரத்தில்பட்ட துக்கங்களெல்லாம் மாறி உக்கடும் பெற்றோ மென்னை. (கரு)

இது பரமபதாரோஹண பர்வத்தில் பாட்டு. (வன்பற்றித்தயாசி) பண்டு ஸம்ஸாரத்தில் துக்கமே யொழிய வேறொரு பலமும் பெறவில்லை, இப்போது பகவத் க்ருபையாலே பரமபலமான பரமபதத்தைப் பெற்றவரானே மென்கிறது. வன்பற்றுடன் - வலிப்பற்றுடன், தத்தத் வாஸனையோடேகூட, மயல்-ஸம்ஸாரப்ரார்த்தியை, பூண்டு-கழலாதபடி பூண்டுகொண்டு, மற்றோர் கதியால்-இதரோபாயங்களால், உபாயாந்தரங்களாலே யென்றபடி, இன நான்-இத்தனை நான், என்பெற்றது-எந்த ஸ்தானம் ஸாதிக்கப்பட்டது, ஒன்றுமில்லை யென்று கருத்து. பெறுந்தானமும் உபாயாந்தரங்களால் ஸாதிக்கப்படாமதான ப்ரஹ்மபதாதிஸ்தானமும், எத்தனைபோதுளதாம் - எத்தனை காலம் ஸ்தானமாய்வுக்கும், (சூய் ஹவவநாஹோகாஃ) என்கிறபடியே நிலையற்றவைகளென்றபடி. அதெல்லாமிருந்தொழிக, இப்போது துன்பற்றதன் னுணிவால்

வரலாற்றுப்பொருள்

யோசனை விடாமல் லாம்பிர சுதேசியைத் தயான சுவிசுவாசுவதவி யில் அமர ரோடு பர்வீதென்று, விசேஷிய ராஸு ராவிசீ தவமான விரஜாபூவாஹத்தை சுவமாஹித்து அமுக்கற்று, வவிசுவா னியான சுரோநவனுடைய சுரவஸுபுத்தாலே வாஸநாவியேஷ ங்கழிந்தவன் லிஷ்டேசுபூவியாலே ஸவேபுரானோடு ஸலோ கனும், சுபூக்யுதாபீததேயவிஷ்ணு விசுவாஹமத்தாலே ஸ ராபிவனும், கீழ்ச்சொன்னயோமுதைகளில்லாதார்க்கு மதகு தோமஹி உதிராஜிகளின்படியேகிட்டவரிதாய், வதிவ் தா யபேதிரதாரான வரலெகோணிகளுக்கு பூரவாமாய், அயர்வறு மமார்களுக்கு சுதவரததேசுபுத்தாமாய், சுசாகாஹமாய், சுதே சுபூதவாஹமாய், சுதேசிரவேகை பூகாஸமாய், வரலியோ மிவாபேதலாவரிடே உதிராமான திசுதிரவதிராசியயமோ மிதாபி பூஷ்டதேயதையநாய், ஸுபலஸகதேயமாய், கொ முஞ்சோதி யுயாமென்றும் சேணுயர்வானமென்றும் தெளிவிசும் பென்றுந்நெல்லப்பட்ட நலமந்தமில்லதோர் நாட்டுக்குள்ளேசென் றுஅங்கே சுராமென்றும் சுரணாமென்றும் பேருடையவதேசிய ஸுபேஷ்டங்கடையும் லிஷ்டாபிதேசுவலிதடாகாபி லியேஷ்டங்கனெல்லாவற்றையும், உபநிஷத்துக்களிலும் ஹமவ ஹாஹுஸாஹிதைகளிலும் ஸ்ரீலெகாணமதிராஜிகளிலும், பண்டு பரக்க வநுஸாஹித்தபடியே ஸுபகாரமாக ஸாக்ஷி காரித்து அந்தமில்பேரின்பத்தொருநிலைகளும் சூழந்தாற்போலேயிருக்கிற வெணரஞ்சிய மென்கிற சுதேசஸாரலெஷ்ட கிட்டும். ஹனாரம் ஸவபுரானீரியினுடைய ஸாவராவதாரம் போலே ஸுஹமாய் ஸுபுரானீரியினுடைய ஸோபிஸவந் மென்கிற சுபூதத்தை யணுகும்,

தன்பு-துச்சம், துக்கஸம்பந்தமற்ற, தன்னுணர்வால் - தன்னையே உபா யோபேயமாகப் பற்றுமதாகிற, துணிவு-விச்வாஸம், பக்திப்பரத்திருப விசேஷஜ்ஞாதத்தாலே என்றபடி. துயர்தீர்க்கும்துழாய் முடியான்-ஸர் வதுக்கவிமோசனம் பண்ணுவிக்குமவனாய் திருத்துழாயைத் திருமுடிய லே யுடையவனான கருஷ்ணன், இன்புற்ற நல்வழியால் - அதிபோக்ய மான வர்ச்சிராஜி மகர்க்கத்தாலே, ஏற்றும்நல்பதம்-ஏற்றப்படுமதாய் லிலக்ஷணமான பூரமயநத்தை, எண்ணுவம்-எண்ணக்கூடவோடெண்ணை

இவனை சுவராஜிதையான ஹிஸுநமரியினின்றும் ஸ்ரீமெவ
கூணநாயன் எதிர்கொள்ள வரவிட்ட இந்நாறு ஹிஸுநமரியை
கள் நூறுநூறுகொண்டு வொருநிரலாய் ஹிஸுநகளான சிவானந்த வு
ண்டுவாஸு: பூஷுதிகளை யேந்திக்கொண்டு பாளங்கள் வலம்புரி
கலந்தெங்கும் கைக்கவந்து, ஆன்மின்கள் வானகமாழியான் மமரெ
ன்று, சிவானந்தமநம்பண்ணி வாவபுஷுநகிரிசாரணை ராஜ
சிவமீஷ்வரியினை நகரெதிர்கொண்டு உவவாரிக்குமாய்போலே ஸ்ரீ
வைகாண்டநாயன் ஸேவிப்பார்க்கு நிகராக உருக்கொண்டிருக்க
தூதிகளின் படியே வேறுபாடுகொண்டிருக்கின்றனர்.

சுமந்தரம் திவ்யவருஷவாலுஜ்ஜுஸம்ஸூநாவராஜிதாயதநங்
கையணுகினவளவே வவபுமஸுனாய் வவபுமஸுனாய்ச்சிறந்தவான்
சுமந்தரம் ஸ்ரீமெவகூணநாயனுடைய ஹிஸுநமரியை தேஜஸு
கள் வந்து பூஷுதிகளாக வாரிசாரணமும் சுருத்தமுந்ருதி
கூறுபுருகியொன்றினைப்போலே உருவிகவிழ்வு மூணமாய்க்
கொண்டு சூரோடிபூரோடிவலோடி லோகங்களைக்காட்டில் சுதி
யிதவைவவமாய் யாயோடுகிவ்வராஜிதேதி விதிதா' என்
கிறபடியுள்ள ஸ்ரீமெவகூணநமரத்தையணுகி குடியடி யரிவர்
கோவிந்தன் நனக்கென்று, முடியுடைவானவர் முறைமுறை எதிர்
கொள்ள, கொடியணி நெடுமதிர் கோபுரங்குறுகி உருனென்றும்
பூஜாவகி நெய்நெய் பேருடைய வாசலில் வானவரைச் சென்று
கிட்ட, அவர்களும் இடையதின்னு வைகுந்தன்றம் ரொமதிடம்புரு
கென்ன, சூழிதருக்கு மிதூவாவபுதமான ஸ்ரீமெவகூணநம
ரஹிவூசாரகவாடித்தைக் கடந்துபுக்கு, இரண்டு சிறகும் (அரு
கும்) மணிவவபுதங்களை நிரைத்தாற்போலே ஈருக்கிற மாரகைப்
பெருந்திருவிதியினடுவே செல்லும். அப்போது விதிவகை புருந்
தனரென்று நல்வேதியர், பதியிவிற பாங்கினர் பாதங்கள் சுழுவ
திதியுந் சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கும், மதிமுதலுடையதாய்
வந்து' எதிர்கொள்ள, ஹிஸுநமரியான ஹிஸுநமரியை நகரெதிர்கொண்ட
வன்னினை உருவாய்மஸுனாய்க்கள் வந்து பூஷுதிகளாக நிகரில் பக

முனுக்கு நிகசென்னலம்படி யாய் பூஜாவதியினுடைய ஸடுவெ
யென்கிற வாசுத்திலும் 'ஸவபூரீஸாயாரண' என்கிறபூரா
கத்திலும் நித்யத்திலும் சொல்லுகிற சூதநீயமரண திருமாம
ணிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து, அங்கே கூழைபாடினவான லிஷுவா
ஷபூஷபூரர்களுள், உணர்வுகளான லிஷுவாபூரவாய்களும் ஸ
டுவெஹவஹுமீநாநாவீகாநம் பண்ண, கூழைபூரநியுசூத
ரான சூஸூநநிவபூஹக ரருளப்பாடிட, அடிக்கடிபுந் தொழுவ
தெழுவதாய்க்கொண்டு திருமாமணி ஸேவத்தின் முகப்பிலே
சென்றேறி, அங்கே சிறகுடைய மகாமேருவைப்போலே சிறந்த
திருமேனியுடையனாய் சூயீயனாய் திருமகன்சேர் மார்பனுக்குத்
திருக்கண்ணாடி போலே சுவிசேஷனாய் நிற்கிற காலார்த்தகதிக்கரு
டனைக்கண்டு சமூல்பணிந்து, பிணங்கியமர்பிதர் நுஞ்சுணங்க'ளெ
ன்கிறபடியே ஓரொருஸூரமீணத்தைப்பற்றி வாழிபூதீவாடிக
ளைப்போலே வாசிவகுப்பதும் சுதிஸேஹத்தாலே சுஸூரநே ஹய
ஸூகையுடையாரைப்போலே ஸூயீயம்பண்ணுவதுமாய்க்கொண்
டு ரவிக்கிற நித்யஸூரிரிகள் நிரையாக இருக்கின்ற அழகோலக்
கத்தின் நடுவே சென்று, 'அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதெ
ன்றுகொலோ' வென்று ஆசைசிறைந்து லிஷுவரிஜநவரிஜபூ
யாயாமரணாழ்வார்கள் ஸூவாஸாயாரணவகூணவிபிஷ்ட விபூ
ஹங்களோடே யயாஸூநம் ஸேவித்து நிற்கிற நிலைகளைக்கண்டு,
ஸவபூவியடுகெகரூ சீநொரயாயிராடுவனாய்க்கொண்டு கிட்டச்
சென்று, வரூகவாரிலாத்திலே முன்புதங்களைக்கொண்டு எம்
பெருமான் நடத்தின சூஷிவ விர்த்ததென்று வடுணபூ சீநொர
யாரண வடுவபூரவாய்க்களைக்கண்டு, 'அறியாதன வறிவித் தெ
ன்னைத் திமனங்கெடுத்த துங்கால்களென்றலைமேலக்கெழுமீ' ரென்
று சூதஜீகூதைதோற்றப்பணிந்து, உஹய விஹூதியும் தனிக்
கோல்செல்ல வானிளவரசுமன்னி வீற்றிருக்கிற சுரிதௌஜஸூரன
லிஷுவரிஜாஸூநாடுவலிஷுவபூயுக்கத்தையணுகி, விஹூதியு
யாநம்வஸிகளான சூயாரதகூங்களும் வயபூகவிடுஷியில்
சொன்ன ஹூதகூவிஷூசுதகூங்களென்றார்போலவும், ஹவ

வாஸுதங்களில் யஜுராயஜுரிகளென்றும் போலவும், பாக்கவும்
சுருங்கவும் பலவகையாகச் சொல்லுகிற வாஹம் முதலான அவ
யவங்களுமெல்லாம் அவ்வவ் வலிராநிதேவதாலிசேஷங்களாயி
ருக்கும்படியைத் தெளியக்காணும்.

இப்படி ஸவ்யுத்தங்களுக்கும் ஹோமாத்யுத்தமாக வளகதன
மாக்கினாற்போலே சுத்யுத்தமான ஐவ்யு வரிஹாஸநத்தின் மே
லே ஆயிரங்கோடி வாகுஸுத்யுடர்கள் உதித்தாற்போலே யிருப்
பதொரு ஐவ்யுத்தத்தில் எட்டுத்தித்திலும் எட்டு ஐவங்களிலே
அடைவே விதிவாடிகளெண்மரும், கணிகையின் பாகுவுடையா
த்திலே சுத்யுத்தமெனும் வடிகலைகள் வடிவிகொண்டு வடி
கெயைவகுத்தெடுத்தாற்போலே வாரிசுநெய்களாய்க்கொண்
டுஸேவித்திருக்கும்படியைக்கண்டு வாரிசுநெய் ஹஸுதாவிவசு
விதிவகூதி' என்னும்நொய்யவரிசைபுகுமென்றுங்காணும்.
அப் படித்தின் நடுவிலே சுதகமிரிசுதஸுஹஸுங்களைச் சேர்த்
தால் வாரிசுநெய்களேசுத்துக்கும் போராத்தென்னும்படி சுதித
ஹவிவாகுதையான ஐவ்யுணிகையின்மேலே வுஹாணங்கன்
தோறுமுள்ள திருப்பாற்கடல்களை பெல்லாமடுக்கி விரித்தாற்போ
லே நிரிசுதவிசாநெய்தமான ஐவ்யுதேயாவயுட்கு விசேஷத்
தினுடைய நிரிசுதகமென்று சங்கிக்கலாம்படி நித்யுசுபுனாய்,
ஸவ்யுதாயாஸுதங்களும் நித்யுமாகயரிக்கும்படி புகுஷுவி
ஜுநவயனாய், சென்றார் குடையாமிருந்தார் சிங்காசனமாம்,
நிவாஸய்யாஸந' என்கிறபடியே சுவஸுரோவிதாருவங்க
ளைக்கொண்டு சுசேஷசேஷவ்யுதிகளைப் பண்ணுகையாலே சே
ஷனென்றும், திருவியவரிசுதாஹிதையுந்தன் மடியிலேக
ளேசுத்திலே வைக்கும்படியான வைவலத்தை யுடையனாகையா
லே சுதனென்றும் திருநாமத்தையுடையவனாய், ஸவ்யுதாயவ
ஸுவுக்கும் வாஸுதையுண்டாம் படியான ஐவ்யுவரிசுதத்தையுடை
யனாய், வேரிமாறுதபூமேவிருப்பாளுடனே வுஹாஸஸுசு
மாருணவன் முவுலகந்தொழ வீற்றிருக்கும்படி ஸுசுரோத
யினாய் சுதிதபூவாஹஞ் சுழியாறுபட்டாற்போலே சுவதாதஸு

நவமீ வாழ்வியலவடி ||

பூவளருந்திருமாதுபுணர்ந்த நம்புண்ணியனார்
தாவளமான தனித்திவஞ்சேர்ந்து தமருடனே
நாவளருமபெரு நான்மறைபோதிய தேமெல்லாம்
பாவளருந்தமிழ்ப் பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவமே. (கஅ)
இப்படி சுதிரிமொஹுரமான சுநகலோம வயபுத்திலே

தான தாமரைப்பூவை வாஸஸ்தானமாகவுடைய பிராட்டி, மின்னாய் மன்ன-காளமேகத்தின் நடுவே ஸ்திரமான மின்னல்போலே விளங்கா நிற்க வைசயந்தி மணிவில்லாய் விளங்க-வருமலை மணிமயமான இந்தரதனுஸ்ஸுப்போலே விளங்காநிற்க, வான்சேர் கொண்டல்-பரமாகாசத்திலுள்ள ஸூய:பதியாகிற காளமேகம், அருள்மறைபொழிய - க்ருபாருப ஸ்ருஷ்டியை வர்ஷிக்க, வந்த தொப்பாம்-வந்ததோ விஜாநதி யென்னும் படி. குளிர்ந்து தெளிந்தமுதாய - ஸம்ஸாரதாபமாரும்படி சேதள நிர்மலாம்ருதருபமாய்ப்போருகிற விரசையாற்றை - விஜாநதியை, கண்டனுசி-தூரத்திலேகண்டு ஸமீபத்திலேகிட்டி, கருத்தாலே கடந்து-பகவத்ஸங்கல்பாயத்த ஸ்வஸக் கல்பத்தாலே யக்கரையேறி, மீளாக்கரைகண்டோர்-புகராவருத்தியில்லாத பரமபதமாகிற வக்கரையைக்கண்ட முத்தரானவர்களுடைய, கதியெல்லாம் - மார்க்க ஸக்காரமெல்லாம், கதித்திட்டோமே-விஸ்சாரமாகச்சொல்லப்பெற்றோ மென்கை. (கஎ)

இது பரிபூர்ணனுபவ பர்வத்தில் பாட்டு, (பூவளருமித்யாதி) பரமபத்தமருடனே ஸாமகாநத்தோடேகூடத் திருப்பல்லாண்டு பாடுவமென்கிறது. பூவளருந்திருமான-தாமரைப்பூவிலே வளரும் பிராட்டி, புணர்ந்த, ஆலிங்கனஞ்செய்யப்பெற்ற, நம்புண்ணியனார் - நம்முடைய அஜ்ஞாதஸுக்ருதத்திற்கு மூலமான ஸர்வேச்வரனுக்கு, தாவளமான தனித்திவம் - நித்யவாஸஸ்தாகமாய்க்குளிர்ந்து அதுபமமான பரமபதம் அதனைச்சேர்ந்து, தமருடனே-வைகுத்தத்தமாரும் முனிவருமான நித்யமுத்தர்களோடேகூட, நாவளரும் பெருநான்மறை - நாக்காலுச்சரிக்கப்பட்டு வர்த்திப்பதானச்ஸாக்யமான வுபரிஷத் பாகத்திலே, ஓதிய தேமெல்லாம் - ஓதப்படுகிற ஸாமகாந விசேஷமெல்லாவற்றையும், பாவளருந்தமிழ் - பா - சந்தஸ்வரில், வெண்பாமுதலான வற்றில் வர்த்திக் குமதான தமிழ்வேதத்தி லோதப்படுகிற, பல்லாண்டிசையுடன்-பல்லாண்டென்று பாடும் சிலமங்களாசாசநத்தோடே கூட, பாடுவம் - பாடுவோம், ஸ்வச்சந்த கைங்கர்ய வ்ருத்தி விசேஷத்தையும் பண்ணக்கடவோம். (கஅ)

நாஜத மிரியின்மேலே ரோதக மிரியிருந்தாற்போலே ஏழுலகுந்த
 னிக்கோல் செல்ல வீற்றிருந்து விண்ணோர் தலைவனாய் சகசுமார
 யுவாவாய், சோதி வெள்ளத்தினுள்ளே எழுந்தோருந் வென்
 னும்படி சூழிதழுத ஸஹஸ்ர ஸகோபாயம் போலே சுநவயிக
 தேஜெஸெயுடையனாய், விஸுரோவ்யாயநு காஞ்சாவாடுணை
 நாயுத துய்யாய்' என்னும்படி சுநவயிகவாணத்தையுடை
 யனாய், ஸவடி செவியான தன்னுடைய க்ருவையும் க்ருமையும்
 வண்மையும் வடிவுகொண்டாற்போலேயிருக்கிற நாச்சிமார்களில்
 ஸூலிதநித ௭ நிரவடிநாந ராடுவ ஸூராவாடிகளை
 யுடையளாய், ஸூரெவஸூராவுத்தாலே ஸகாநுமவம் பண்
 னு நின்றது மின்றனுபவிக்கத் தொடங்கினாற்போலே சூழ
 யுரலாவதையாய், ஸாநாநகேதாடிகளின்படியே ஸவடி
 பூகாரஸுண்டெழுந்தையுடையளாய், திருமார்பத்து மாலே நந்
 கையாய், அமுதில் வரும் பெண்ணமுதாய், வேரிமாருத
 பூமேலிருந்து வினேதீர்க்குமவளாய், தன் சுடாக்கேஸுத்தாலே
 கடுவாஸநாடிவெவ்வத்தையும் கொடுக்குமவளாய், தேவதேவ
 டிவ்யதேவியி எனும்படியான மேன்மையும், 'சுரூணாஸூரந
 தரோவி' என்னும்படியான நீர்மையுமுடையளான பெரியபிராட்
 டியார் டாக்ஷிணியூராவென்று தோற்றும்படி டாக்ஷிணவாஸூடத்
 திலே நீலதேவததை யணந்த நிலைமின்போலே ஸேவித்திருந்து
 தன்னுடைய செவிக்ஷயோமுகுலகெகெகாரு பூதிஸுண்டி
 க்ஷங்களைப்பூரித்துக் கொண்டு சலிவவரிஜநங்களை சவஸரோ
 விதா சேஷ சேஷவக்திகளிலும் சூஜாவிக்க, வரவண்டி
 த ஹூதிநீலாநாயக' என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாருடைய
 ராவாணா மென்னலாம்படி சுநவரதவஹுரோ விஷயை
 யாய், பச்சைமாமலைபோல் மேனிக்கும்படிமாவான நிறத்தையுடைய
 ளானபாரென்னும்மடந்தையும், 'அல்லிடலர்மகன்போக மயக்குகள்'
 சுத்யுமென்னும்படி மிதுபூஷோயம் நின்ற விடந்தெரியாதே
 'நீலாதாஸநதிரிதடிஸு' மென்னப் பண்ணுமவளாய், நீ
 யோதயஸூராவெயான ஸ்ரீநீலைப் பிராட்டியும், அடியார்
 இடத்திலே ஸேவித்திருக்கும்படி தாங்களுமிடத்திலே ஸேவித்தி

ருக்க, வெவ்வுயிர் உலகிலே ஓடிவிட்டால், உடனம் காதன்மகளிர் திரு
மகள் மண்மகளாய் மடமகளென்றிவர் மூவ் ரிதூழிகளில் சென்
னசேர்த்தியிலே அடிமை செய்யுமவர்களுக்கு ரஸமென்றும் சூ
நந்தமென்றும் சொல்லும்படியான நிராதிஸ்யமோதுதை யுடைய
யான நிராவாயிக ஸேஷியை நிராவாயிகஜ்ஞாமலிகாலத்
தாலே அவாவறச்சூழ்ந்தாயென்னும்படியனுபவித்து, தேதோஷி
தக்ஷி, பதாரா ரூபம் யத்யுக்தம் என்றும், நாற்றோள
மு' தென்றும் பேசப்பட்டுக், குன்றடுகொழுமுகில்போல் குவளை
கள் போல் குரைகடல்போல் நின்றடுகண் மயில்போல்நிறமுடைய
பொன்னின் வண்ணம் மணியின் வண்ணம் புரையுந்திருமேனி'
யில் சுவயவஸோஹயிலுமாஹராணச் சேர்த்தியழகினு மாழங்கால்
பட்டு ஹவஷநுஹவராஸவரவராண ூௌகூட்க்கள் பண்
ணும் நீண்டகவ்யாவரங்களைக்கொண்டு 'விவந்யவ' என்கிற ப்ரா
தியின்படியே விவியலோகுங்களைப் பண்ணத்தொடங்கி, லிங்யா
ஷகவஷ்சீகியாகிற ராசி, யோடேசவடித வடநாலாமிஷ்யத்
தாலே சேர்ந்ததென்னலாம்படி கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தா
லொத்த நீண்முடியைப் பார்த்து, 'முடிச்சோதியாயுனது முகச்
சோதிமலர்ந்ததுவே! வென்பது,— வடிநாரவிந் கிராந் ரஸா
ஸ்ராஜத்துக்காக வண்டொழுங்கு படந்தாற்போலே ய்சைகிற திரு
க்குழற் கற்றைகளைப் பார்த்து, 'கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்
திட்ட கொழுஞ்சுருளினுள்கொண்ட நீலநன்னூற்றழைகொல்லு
மாயன்குழ' வென்பது,—அத்திருக்குழற் சேர்த்தியாலே ஒரு
ஹமமிருளோடே சேர்ந்த சுஷ்டீவநுனை யனுக்ரமிக்கிற திரு
நெற்றியை யநுஹவித்து, நாள்மன்னு வெண்டிங்கள் கொல்நயந்
தார்கட்கு நற்கிலைகொடுவென்பது,— அத் திருநெற்றியில் அழ
குக்குக் கிற்றெடுக்கலாம்படி யிருக்கிற திருப்புருவங்களை கூநுஹ
வித்து, இன்னுயிரிக்கேழையர்மேல வளையு மிணைநீல விற்கொல்
மன்னியசேர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொ' வென்பது,— வாஸுரோ
ஹமென்றிருப்பாரைத் தோற்பித்து நலவே என்று திருவடிக
ளிலே வீழ்ப்பண்ணும் கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெல்

வநியேயுந் நீண்டவாய் பெரிவாய் கண்களைக் கண்டு, என்முய
 ராசியுண்ணு மினைக்கூற்றங்கொலோ, ஆழியன் கண்ணிரான்
 திருக்கண்கள் கொலோ வென்பது— பூ—அவ்வாறவியிராஸ
 மான லிவ்வாறவாய்மைப்பார்த்து, மாட்டியர் கற்பகத்தின்
 வல்லியொருமுகத்தோ' வென்பது— நாச்சிமாருக்கு லீலாநீனி
 டிவட்டணங்கன்போலே யிருக்கிற லிவ்வாறவாய்மைப் பார்த்து,
 வணிகர்களுக்கு நிலமன்றென்று கண்கள் சிவந்து பெரிவாய்வா
 யுந் சிவந்து கனிந்துள்ளே வெண்பலிலகு சுடரிலகுவின்குமகர
 குண்டலத்தி' எனென்று சுற்றிக்கொள்வது,— செம்பவளத்திரள்
 போலேயிருக்கிற லிவ்வாறவாய்மைப் பார்த்து, வாலியகோர்
 கனிகொல் வினையாட்டியேன் வல்லினைகொல் கோலத்திரள் பவளக்
 கொழுந்துண்டன் கொலோ, கர்ப்புரநாறுமோகமலப்பூ நாறுமோ
 திருப்பவளச் செவ்வாய் தான் தித்தித்திருக்குமோ' வென்பது,—
 லயபாடமேவனாய்க் கொண்டு தோற்றின துமுறுவற்றொண்டை
 வாய்ப் பிராணுடைய துமுறுவலைப்பார்த்து, என்று நின்றே திக
 முந் செய்ய வீன்சுடர்வெண் மின்னுக்கொலன்றி பென்னாவிய
 மெணியுத்தங் கொலோ, வென்பது;—காணிக் கு லீலாநீனொரு
 கன்போலேயிருக்கிற லிவ்வாறவாய்மைப்பார்த்து, மகரந்
 தழைக்குந் தளிர்சொ' வென்பது,— சுற்றுமொளியிட்டஞ்சுழந்த
 சோதிபார்த லுண்டிணைவாழ்ந் தும் நேரொவ்வானென்னும்படி.
 யான திருமுகத்திலழகத்திரள் சுருண்டித்தது, கோலிழைத்
 தாமரைபுங்கொடியும் பவளமும் விலலும் கோலிழைத்தண்புத்
 தழந் தளிர்நுக்குளிர்வான் பிறையும் கோலிழைபாடிடையொருமுந்
 சோதி வட்டங்கொ' வென்பது,—கூர்வாழ்நீரேயேயுந் என்றி
 ருப்பாரைக் கூவிக்கொள்ளும்போது லிழைமலர்வாய் நாயு
 மாய் நாச்சிமாருடைய வளைத் தழும்போடு வாசியில்லாதரேவார்
 குயத்தை யுடைத்தாய் திருமேனியொளியாலேபசுத்த ஸ்ரீவாஹி
 ஜந்மப்போலேயிருக்கிற திருக்கழுத்தைப் பார்த்து, முற்று முண்
 டகண்டங் கண்டமடியேனை யுய்யக்கொண்ட' தென்பது— வதம்
 விட்டபொருள்வாய்மையுடன்களையும் விட்டபொருள்வாய்மையுடன்கு

மொருகிஹ தாரம் பண்ணினருக்கு ஸவ்யஸூஹுதமான மா
 ஸவரிஷஜத்தைக்கொடுக்கக்கடவவான திருத்தோள்களைப் பார்த்
 து, 'சுற்பகக்காவன நற்பலதோள்' களென்பது, — ரேதகஸிவாத
 மிநொஹரமாய் ளேகிக ஸ்ரீவக்ஷஸஹவநரோவிராஜி
 தமாய் அலர்மேன்மங்கை பிறையுமகல்கில்லை ளென்றுறையும்படி
 சுத்யுனீஹாமுமான திருமார்பை யநஹித்து, 'ஆரமார்பதன்
 ரோ வடியேனையாட்கொண்ட' தென்பது, — பூவயாவத்துக்
 கள் வந்தால் பூவஹத்தையெல்லாம் உள்ளே வைத்து ரகசிக்
 கும்படியான திருவுடரத்தைப் பார்த்து, 'காரோமுகட லேழுமலை
 யே முலகுண்டு மாராவயிற்றொனென்பது, — மாகதக்குன்றமொத்த
 திருமேனியிலே மாணிக்கவொளி சூழ்ந்தாற்போலே பொருந்தின
 பொன்றோற்ற வாதையைப்பார்த்து, படிச்சோதியாடை யொடும்
 பலகலனாய் நின்னைப்பொற்கடிச்சோதிகலந்ததுவொளன்பது, — ஜந
 நவடிவீஜ்வாயுரை முன்னோடிவந்து விலக்கக்கடவவானடிவூ
 ஜ்வாகாணங்களைக்கண்டு, சுருவடிகாஹகௌலி துருணீர
 ரோத்யகை என்னலாம்படி களைக்காலிருந்தவாவென்பது, — வே
 டங்களுக்கெல்லாம் மேற்சாற்றாய்ஸவ்யாசூகங்களுக்கும் ஸாரோஹ
 லெடிவதமான போதுநின்ற பொன்னங் கழல்களைப் பார்த்து; ஒரு
 காலிற் சங்கு ஒரு காலிற் சக்கரம் பத்துவிரலும் மணிவண்ணன்
 பாதங்களொத்திட்டிருந்தவாவென்பது; — திருவடிகளுக்கும் சூ
 யாரவடித்துக்கும் உண்டான சேர்த்தியைப்பார்த்து, 'அடிச்சோ
 தி நீநின்ற தாமரையாயலர்ந்ததுவோ' வென்பது, — இப்படி வர
 ஸாரஹரணங்களான டிவ்யாவயவங்களைப் பேசத்தொடங்கி, கருமா
 ணிக்கமலைமேல் மணித்தடந்தாமரைக் காடுகள்போல் திருமார்பு
 வாய் கண்கையுந்தி காலுடையாடைகள் செய்யபிரானென்பது, —
 நீயேவநிஹமான திருமேனியிலே நிலைமின்கள்போலே விளங்
 குகிற ஜமடிவிராமிடிவதாசூகங்களாகிற டிவ்யஹரணங்களைப்
 பார்த்து, 'அந்தாமத்தன்பு செய் தென்னாவிசேரம்மானுக் கந்தாம
 வாண்முடி சங்காழிதூலாரமுள்' வென்பது, — சுருநமிரியை ய
 ணைந்த வநுராஜித்யர்கள் போலே வரஸரவரஹமத்தை யுடை

யான திருக்கையி லாழ்வார்களைப்பார்த்து, சங்குசக்கரங்களென்று
கைகூப்பு வனென்பது பரந்திருப்பாற் கடலிலே மாஹீரூ ரோ
யாஹீரூடிகள்போலே ஐவ்யாஜ்ஜ்ஞாநவத்திலே வரகவ ஸளா
ஹிதர்களுக்கு வகுத்த முணவமுங்களைப் பார்த்து, உயர்வறவு
யர்வலமுடையவன், வல்வினையேனையிர்கின்ற குணங்களுடையா
னென்பதாய் சுநஞ்சலீதாடிமுணங்களாலும் ஸீதலங்களான
துதுசெய் கண்களாலும் சூக்யஷ்டாபக்கொண்டு ஸுஹோவன்
நிற்கிற் வாடிவீர்த்தளவுஞ்சென்று வானுயர்ப்பம் மன்னியிற்
நிருந்தா யருளுநின்றான்களையெனக் கென்ன அவனுமிரங்கி, வாசஞ்
செய் பூங்குழலானும் மாவதுதியுமான நாச்சிமாந் கரதலங்களுக்குப்
பரிமளங்கொடுக்கும் பொற்றாமரையடிகளாலே இவனைப் பூமுடி
சூட்டி, 'தெஷாபிவிநமோநமசி' என்று எல்லையுள்ளவுஞ் செல்ல
அப்படிப்பட்ட கென்கூரூலா திராஜித்துக்குக் கடவனக்க, இவ
னுந் தாழ்ச்சிமற்றெங்குந் தவிர்த்து நின்றாளினைக் கீழ்வாழ்ச்சி
யான் சேரும்வகையரு'ளென்ன, தீநொடியந்தலைக்கட்டித் தன்
னுருவா யென்னுருவினின்ற வெந்தைதளிர்புரையுந் திருவடி
யென்றலை மேலிலே, கூட்டரிய திருவடிகள் கூட்டின னுன் கண்
டேனே — திருப்பொலிந்த சேவடியென் சென்னியின்மேல் பொ
றித்தா' யென்று சுதேதலாமரத்திலே அமுந்தினற்போலே சூ
நாதிஹீரூனாய் சுநாஹவாஸம்மெயுரிக்க, பற்றிலார்பற்றநின்ற
திருவடிகளையே' சுவயம்பவநமாகக்கொண்டு வரூகத்தின் மே
லே யேற, இவனை தாயுந் தந்தையுமாயளிக்குந் தண்டாமரைக்
கண்ணன் சுதாமதகூரோநாயத்தாலே யநுநொடித்து இவ
னை ஸுஹஜிஸளஹாடித்தாலே தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளி
னைக்கீழ்க்கொண்டு, ஸுவயஸெவியான தான்பேற்ற பேற்றை
யிவனை யிட்டுப்பேசுவிக்கத் திருவுள்ளமாய், நீராராயிருக்கிறீரென்
று கேட்க, இவனும் தனக்கு அவனெவ்விடத்தான் யானாரென்ற
நிலையைக்கழித்து மித்யஸம்ஸாரிகள் நிலையினின்றும் மித்ய
ஸூரிகள் நிலையிலே சேர்த்த தீஹோவகாரத்திற்கு உதவிச்
சைமாரற்றுத் தான் தெளிந்தபடியை விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொ

நவீன வாழ்வியல்.

டங்கி, சுநாடிகளும் ஸம்ஸாராண்டுவத்திலே அமுந்தின அடியேன் ஷேவரீருடைய ஷியாத்தஸாரூபமாகிற அளப்பரிய வாரமுதக்கடலிலே, 'சலிலாமேதஜ்ஜகாஸு' என்னும்படி சுவயயக் லிபிவிஸேஷணமாய்க்கொண்டு அமுந்தினேன்; உலகங்களுக்கெல்லா மோருயிரான ஷேவரீருடைய ஸாரூபத்தாலே ஸாரூபமும், ஸங்குத்தாலே பூவுத்தி கிவூத்திகளும், ஷோமத்தாலே ஷோமமுமாம் படியான உண்மை தெளிந்தேன் தனித்தெனக்கொருபேரிட வெண்ணுதபடி சேகரவிவரணத்தில் சொன்ன ஷாஸனூதனென்கிற பேரில் நிலைதின்று ஸாரூபவ்யூஷகென்கூடித்துக்கு விலக்கில்லாத வாயிரிதூய் ஷாத்தூய் பெற்றேன்; வானுளார் பெருமானான ஷேவரீரோடே தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும்முதமும் ஒத்துக்கலர்கொருபடிப்பட்ட ஜோநவிகாஸத்தாலே உள்ளவுலகளவும் யானுமுளனாய் நின்று பொன்னுலகும்புவநி முழுதும் கெட்டியெய்யாவகாரணமாகக்கைக்கொள்ளப் பெற்றேன்; யோகத்தில் ஸவ்யூதூக்களுடைய வெணயூகென்கெவயூரஸங்கனெல்லாம் என் சுநாஸவரஸத்தில் துவையென்னும்படி தெவிட்டாத வநாஸவம்பெற்று மொக்தாவமாய் ஷோமூனுமானேன்; வான்கோணக்கவி சொல்லவல்லேற்கினி மரில்லே' யென்னும்படி வேடிங்கள் மீண்ட நிலமெல்லாம் மெய்யுணர்ந்து கவிபாடுங் கருத்துடையேனானேன்; மேலினிமீளா வடிமை பண்ணிக் கொண்டருளவேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இப்பாசரங்களைக் கேட்டருளின ஸ்ரீயேசுதி, முலைபிரியமாட்டாத ஸூனான வஸூனூடைய முதல்வார்த்தையைக் கேட்டாற்போலே உகந்து, யடிவாஜஸாஸ்யாய் ஸுரால்கூஜஸாஸ்யஸூனூபிஷ்டஸேஷதே' என்னும்படியிருக்கிற 'சுஸூதே' என்னும் சலிலஜமநாதாவின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, திருவரும் வனகஹ்யூடிபராய்க்கொண்டு கட்டாக்கி, வரஸேஷி திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் பெற்று, ஸுதஸவ்யூனூடைய ஸாரூபவாடிகளை யெல்லாம் அவன் தன்னைப் போலே சுஸூகிவிதமாகக் காட்டுகிற ஸாக்ஷாதூரத்தினுடைய சுநாஸூதி சுவிதையானபடியாலே வரஹகியூக்தனாய், ஸாக்ஷாதூரநாஸூதி

திராலே வரஜோநயஸ்க்ஞாய், உத்தரோத்தராலாஹிநிவெஸத்
தாலே வரஜேஹகியஸ்க்ஞாய் இப்படி வாரிவருணயுமாய் உத்
ராவயிராஹிதமாய் விஸததஜோய் சுநந்யுப்யொஜநமாய் சுநவ
யிக்ஷிப்யமான ஹவஷநஹவத்தாலே வந்த நிராகிரயய்யீ-
யாலே, ஒழிவில்லாஸமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிவாவுமெ
யை' யுகந்து வனகயாலென்று தொடங்கி ஒதுகிற சுநியதாவாரி
ஜிதஸஹவ துஜயவிமுஹங்களை வாரிமுஹித்து, மொய்மாய்ப்பும்
பொழிவிற்படியே ஸஹ்யஜீவாஹிகளைப் பண்ணிக்காட்டியும்,
வெய்யுதியென்னும்படி வலஞ்செப்து நாளும்மருவியும், ஸஹ்ய
ஜாதபூஷவரான ஸஹ்ய வாராலவாஹிவிஸேஷங்களைக் கொ
ண்டு குடியடிமைசெப்து காட்டியும், அன்றின்ற யேநு வதத்
தைப்போலவும் அத்யேநுஹவ சும்போலவும் ஸக்யத்தை நிழற்
போலவும் செஷிபோம் வழியெல்லாம் சுநயாவநம் பண்ணி,
இருள்தருமாளுலத்துள் ஈஸ்வரனவதரிக்கும்போது ஜோநஸஜோ
வகாஹிகள் பிறவாதபடி அவன்றன்னிப்போலே வந்து போயும்,
முந்திலுஹமலாஜிமாநாஹிகளைப்பண்ணிசூழ்ந்திருந்துபல்லாண்
டேத்தியும், இப்படி ஸ்ராரியுகந்த ஸவ்யவிய ரெக்ஷய்யுலம்
வத்தைஸவ்யுஷேஸஸவ்யுக்ராவாஹிகளிலு ஜேவிதமாக வுகந்து
'பூஹவ்யுயிஷ்ராரி' என்கிற ஜெநாராயவருதிட்யாலே சுநா
ஹிகாஹிமீழ்ந்ததெல்லாம் படியெடுத்த தென்னலாம்படி சுநவயிகா
நநஜிஹாணயுவநிஜிஹாய், பூக்ஷிமஹாணங்களைக்கழித்து ஹவ
ஜஹாணங்களிலே பிணைகொடுக்கிலும் போகவொண்ணாதபடி துவக்
குண்டு, மேலாத்தேவருடனேகடிமேனி மீட்சியில்லாவாழ்ச்சியை
அனுபவிக்கும்.

அடலூரக முண்டிமிழந்த வாருக்கன்போல வழுக்கடைந்
துகழுவிய நற்றாளம்போலக், கடலொழுதுக் கரைசேர்ந்த
கலமேபோலக் காட்டுத் தீகலந்தொழிந்த களிநே போல,

(அடலூரகமித்யாதி)ஸம்ஸாரத்தைக்கழித்துப் பரமபதத்தே சென்று பரமானந்த திரிப்பரனாகும்படியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். 'அடலூரக முண்டிமீழ்ந்த அருக்கன்போல - அடல் - பராபிபவர ஸாமர்த்யம், அதனேயுடைய, உரகம் - ராஹு, அதனாலுண்டிமிழ்ந்த - க்ரஸ்தமுத்தனை ஸூர்யன் போலவும், அமுக்கடைந்து கழுவி

மடல்களையுமாய் கழிந்தமாதர்போல வன்சிறைபோய் மன்
னர்பதம் பெற்றார்போல, உடன் முதலாயிற் மறைக்குமா
யை நீங்கியுயர்ந்த பதமேறி புணர்ந்தொன்றினோமே. (கக)

மண்ணுலகின் மயநிரந்து மனந்தளும்பி மன்னுத பய
னிகந்து மாலேயன்றிக், கண்ணில தென்றஞ்சியவன் கழ
லேபூண்டு கடுஞ்சிறை போய்க்கரை யேறுங்கதியே சென்
று, விண்ணுலகில் விடப்பெல்லாம் விளங்கக்கண்டு விண்ண

ய நல் தாளம்போல - பூர்வமழக்கேறி யநந்தரம் கழுவப்பட்ட நல்ல
முத்துப்போலவும், தாளம் முத்தும் நாயகரத்தமும், கடலொழுகிக்
கரைசேர்ந்த கலமேபோல - பூர்வங்கடலில் சண்ட வாசத்தால் விஷ
மஸ்தலத்தே சென்று பின்புகரைசேர்ந்த, கலம் - ஓடம், அதுபோல
வும், காட்டுத்தீ கலந்தொழிந்தகளிதேபோல - பூர்வம் தாவாக்கனியால்
சூழப்பட்டு அநந்தரம் தத்விமுக்தமான யானேபோலவும், மடல்களையும்
மயல் கழிந்த மாதர்போல - நாயகவசிகரணர்த்தமாக பூர்வம் மடலெ
டுச்சுமவஸ்தை யாலே நொந்து பின்பு நாயகப்பார்த்தியாலே யல்வவஸ்
தை கழியப்பெற்ற யுவதிபோலவும், வன்சிறைபோய் மன்னர்பதம்
பெற்றார்போலே - பூர்வம் கடுஞ் சிறையிலே யிருந்து அநந்தரம் அது
கழிந்து பைத்ருகமான ஸாம்ராஜ்ய பதம் பெற்ற ராஜகுமார்போலவும்
உடல் முதலா - தேஹேந்தரியமஃ ப்ராணாதிரூபமாய், உயிர்மறைக்
கும்மாயை - ஆத்மஸ்வரூப திரோதானம் பண்ணும் மாயாசப்தவாச்ய
மான ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, நீங்கி - கழித்து உயர்ந்தபத மேறி -
பரமபதத்தை யாரோஹித்து, உணர்ந்து - ஸர்வவிஷயஜ்ஞாந்தைப்
பெற்று, ஒன்றினோம் - பரமாத்மாவோடே “அவிபாகேந த்ருஷ்டத்
வாத்” என்கிறபடியே சதப்ருதக்வித்தத்வேந தஸ்யிநந்தர் பூதமாம்
படியைக் காணப்பெற்றோமென்கை. (கக)

இது பரமபதஸோபாக பர்வாதுக்ரமணப் பாட்டு. மண்ணுலகில்
மயல் தீர்ந்து - பூலோகத்தில், மயல் - வ்யாமோகம், அதாவது ஸ்வஸ்
வரூப பரஸ்வரூபாந்யதாஜ்ஞாநம், அது திருகையாவது - ஆசார்யோப
திஷ்ட சாஸ்த்ர முகத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப ஜ்ஞாநமாகிற வி
வேகம் பெறுகை. மனந்தளும்பி - மனஸ்ஸுப சத்தளித்து, அதாவது
விவேகலாபாநந்தரம் தான் அநாதிகூலம் ஸம்ஸாரத்தில் பட்டபாட்டை
க்கண்டு துக்கிக்கை, இது நிர்வேதமென்னப்படும். மன்னுதபயனிகந்து -
அஸ்திரபலங்களைவிட்டு, அதாவது நிர்வேதாநந்தரம் ஐச்வர்யாதி ப்ர
யோஜநாந்தரங்களுடைய அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷ பராமர்சத்தா
லே ஸவாஸநமாய் அவற்றைப் பரித்யஜிக்கையாகிற விரக்திபிறந்து,
இகத்தல் - விடுகை. மாலேயன்றி கண்ணில தென்றஞ்சி - ப்ரயோஜ
நாந்தர பரித்யாகாநந்தரம் பரம ப்ரயோஜந மோக்ஷத்தைத் தருகைக்

வர்தங்குழாங்களுடன் வேதம்பாடி, பண்ணுலகிற் படியா
தவிசையிற்பாடும்பல்லாண்டே பல்லாண்டும்பாடுவோமே.

மாளாத வினையனைத்தும்மாள நாம் போய்வானேறி மலர்
மகளாரன்பு* பூணுந், தோளாத மாமணிக்குக் தொண்டு
பூண்டு கொழுதுகந்து தோத்திராங்கன் பாடியாடிச், கேளா

ஸமர்த்தன் ஸ்ரிய:பதி தானொழிய வேறொருவருமில்ல யென்று பயப்
பட்டு, அவன்கழலே பூண்டு-இப்படி பயப்பட்ட வந்தரம் (ஹக்ஸூர்
வாரீயாவாவி பூவதூவாரீஹாரீகே) என்கிறபடியே ஸ்வாதி
காராநுருபமான பக்திப்பத்திகளாலே அந்தஸ்ரிய:பதியினுடைய திரு
வடிகளையே ஸமாச்சரியத்து, கடுஞ்சிறைபோய் - ஏததந்தரம் பிரார்ப்த
கர்மாதீன தேஹாவஸாநத்தில் அதிஞ்ஞரகாராக்ருகமாகிற் ஸ்தூலசரீரம்
விட்டு, கரையேறும் கதியேசென்று-ஸம்ஸாரத்துக்கக் கரையான பரம
பதத்தையேறும் வழியான வர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, விண்
னுலகில் வியப்பெல்லாம் விளங்கக்கண்டு - அந்தரம் பரமபதத்தில்
“யதத்யத்புதம் - தத:பரமத்புத” மென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யோத்
யான மணிபர்வத ஸரித்தடாங்கனாகிய வத்யாச்சர்யங் கனெல்லா
மிங்கு தான் கத்யாதிகளில் அநுஸந்தித்தபடியே ஸ்பஷ்டமாகக்கண்ட
னுபவத்து, ததந்தரம் விண்ணவர் குழாங்களுடன் - நித்யமுகத்தர்க
ளுடைய ப்ருந்தங்களுடே, வேதம்பாடி - ஸாமகாரத்தைப்பண்ணி,
பண்ணுலகில் படியாத, பண் - குறிஞ்சிமுதலான ராகவிசேஷம். உலகு-
ஸமர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது. பண்ணுலகில்-குறிஞ்சிபஞ்சமம் முதலான
வற்றில், படியாத - அடங்காத நாட்டில் காணும் ராசகுலங்களில் கா
ணப்படாத, இசையால் - அப்ராக்ருத தேவகார விசேஷங்களாலே
பாடுபுதரான, பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே (ஹேஹு
கூரயுஜ்ஜ்வலாநிதேஹு-ரூபாஸு-”) என்னுமர்த்தத்தை யுடைய
மங்களாசாஸனங்கள் நிரபாயதேசத்தில் நிஸர்கிரங்கிடான ஸரிய:பதி
க்கு ஸ்வச்சந்தகைங்கர்ய விசேஷரூபேண பாடக்கடவேமென்கை (உ)

நிகமநத்தில், நாமிந்தபர்வத்திற் சொன்ன வாத்மகுணவிசேஷ
கனெல்லா மிங்கேயிருக்கச் செய்கே பெற்றோம், இத்தனையதிகார
மிருந்தும் பூமியிலிருக்கின்றோம், இதுக்குஹேது பகவதிச்சையொழிய
வேறொன்று மில்லையென்கிறார். நாம் - ஆதியிலே பகவத்கடாக்ஷ பாத்
ரராய் ஸதாசார்ய முகத்தாலே பகவதஸ்மாச்சர்யணம் பெற்ற நாம்,
மாளாத வினையனைத்தும், மாள - ப்ரபத்தியக்சீக்ருதனான வீஸ்வரன்
(ஹவ்யவாவெஷுரோ கொக்ஷயிஷுரீ) என்கிற கிரமத்திலே
(ஹாராவேதாபாவிவ்யாவாவிவி) என்கிற ஸ்லோகத்

தபழமறையின் கீதங்கேட்டுக் கிடையாத பேரின்பம் பெருகநாளும், மீளாத பேரடிமைக்கன்புபெற்றோம் மேதினியிலிருக்கின்றோம் விதியினாலே. (உக)

தின்படியே ஸர்வபாபங்களையும் திரண்டுபோம்படி பண்ண, போய் - உத்தரமூரத்தர மர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, வானேறி-விரசைக்கக்கரையில் பரமபதத்தையேறி, மலர்மகளார்-பெரியபிராட்டியார் அன்புணும் - அவள் ஸ்நேஹத்தாலே தத்ஸதநததத்துக்காபாணத்வேந பூட்டிக்கொள்ளுமதான, தோனாத மாமணிக்கு - துளைக்கப்படாத மஹாநீலரத்ஸ்தாந்யனுன ஸர்வேஸ்வரவனுக்கு, தொண்டு பூண்டு - தத்தாஸ்யத்திலே அத்யந்தஸ்வாரஸ்யத்தாலே யாஸக்தனாய், கைங்கர்யத் தொடங்கின்படி. தொழுது - அஞ்ஜலிபண்ணி, உகந்து - அவன் குணங்களை யனுஸந்தித்து, அதில் ஸந்துஷ்டனாய், தோத்திரங்கள் பாடி - அக்குணங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமான ஸ்தோத்திரங்களை ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாம்படியாகப் பாடி; ஆடி - அவ்வளவில் பர்யாப்திபிறவாமையாலே மொய்மாய்ப்பும் பொழில் திருவாய்மொழிப்படியே அவஸராய் ஆடி, ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தாதிகளைப் பண்ணி, கேளாத பழமறையின் கீதங்கேட்டு - ஸம்ஸாராவஸ்தையில் கேட்டறியாத அநாதி ஸாமவேத கீதங்களை நித்ய முக்தர்கள் திரளாகப்பாடக்கேட்டு, கிடையாதபேரின்பம் பெருக - லீலாவிபூதியில் கிடைக்கவரிதாய் நிரதிசயாநந்தம் புங்கா னுபுங்கமாக ப்ரவஹிக்க, நாளும் - காலதத்வமுள்ளதனையும், மீளாத - புனராவ்ருத்தியில்லாத, பேரடிமைக்கு - ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதநித்ய நிரவத்ய கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு, அன்பு பெற்றோம் - ததனுரூப நிரவதிக பக்தியை யிங்கே யந்தர்யாமி ஸாக்ஷிகமாகப் பெற்றோம்; மேதினியிலிருக்கின்றோம் - பரமபக்தி லாபாநந்தரம் முக்தியாகுமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லா நின்றது, அத்தைப் பெறும் நாமிந்த லீலாவிபூதியிலிருக்கின்றோம்; இங்கேயிருக்க ஹேதுவன்றியிலே யிருக்க விகேயிருக்கின்றோம், இதைன்னவாச்சர்ய மென்னு ஆச்சர்யப்படுகிறார். ஒரு காலுமில்லா வாச்சர்யோத்பத்தி கார்ய மாவது ஆனபின்பு கார்யாத்காரண மனுமேயாகையாலே இதற்கோர் காரணமுண்டாகவேணும், அதுதான் விதியினாலே, இங்கு விதிபலாத் என்றது, “விதிவாய்க்கின்றதே காப்பாராரென்கிற” விடத்தில் போலே ஸர்வ விதிமூலக்ருபையைக் காட்டுகிறது. அதாவது நம்மைக்கொண்டு லோகத்தை திருத்தப்பார்க்கிற பரமகாருணிகளுள் ஸ்ரீய:பதியினுடைய க்ருபையாலே மேதினியிலிருக்கின்றோம் நாமித்தனையென்கிறது.

பாசுரங்களின் வ்யாக்யானம்

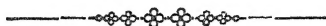
முற்றிற்று.

வொரகாசுஷ்டி வபுஹுலிரவராடுயெவிபுஹிதயா
வராவ்யத்ரா நித்யம் ஹஜயயிவெக் நிவததாம் ।
புயிதீர ஸ்வனா ஹவடிநாகுடுவெகவவாஷா
புதீவீ டுஷெயம் வரகீவடிஸொவாநவடிவீ ॥

ஸ்ரீதெஜஹுநாயஸ்யுனமாராஃ ஸ்வாவநித்ரதிடி ।
வ்யதநுத நவவடியுதம் ஸுஸம் வரகீவடி
ஹடிஸொவாநடி ॥

ஊதி கவிதாசுகுலிஹஸ்ய ஸவதத்ரஹுதத்ரஸ்ய
ஸ்ரீதெஜஹுநாயஸ்ய வெஜானாயடியஸ்ய க்யதிஷு
ஸ்ரீவரகீவடிஸொவாந நவகீம் வராவிவடி ॥
ஸ்வாடுணடி.

சோர்துப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஊதி கவிதாசுகுலிஹஸ்ய ஸவதத்ரஹுதத்ரஸ்ய
ஸ்ரீதெஜஹுநாயஸ்ய வெஜானாயடியஸ்ய க்யதிஷு
ஸ்ரீவரகீவடிஸொவாநம் ஸ்வாடுணடி.

கவிதாசுகுலிஹாய கயூணமணஸாஸிநெ ।
ஸ்ரீதெ வெஹுடுஸாய வெஜானமாரடுவ நகீஃ॥

